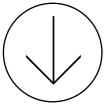

Hobulet

At žije republika!

3 Potkáváme je	Jana Schánělová a její mandl
4 Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9 What's up	Výběr zpráv v angličtině a vietnamštině
10 Téma	Jak vypadala Sedmička v roce 1918?
14 Rozhovor	S Vladimírem Remkem nejen o pohledu z vesmíru
17 Komunita	50 let Klubu dráhových automodelářů
18 Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmičce
20 Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22 Rozvoj	Památník ticha v Bubnech
26 Archiv	Vzpomínky na srpen 1968
28 Dětem	Zoo v obýváku
29 Stalo se	Co se stalo v září a nemělo by vám ujít
30 Hyde Park	Názory kandidátů v komunálních volbách
33 Info	Další praktické informace

Inspirujte Hobulet

Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: redakce@hobulet.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

Mosty, které nebudou i budou

Sloupek Jindřicha Šídla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Asi bych vás měl na začátek uklidnit, případně zklamat, jak to kdo cítí: nový Libeňský most, na němž by vyrostly domy a celé by to vypadalo asi jako Dubaj, nikdo nikdy nepostaví.

Ví to samozřejmě i kandidát hnutí ANO na pražského primátora Petr Stuchlík, který s tímhle výstředním nápadem krátce před volbami přišel. Jak přiznává i jeho okolí, smyslem téhle akce bylo nakopnout kampaně ANO jiným směrem, než se do té doby ubírala, a ukradnout si kus pozornosti.

Což se taky povedlo a tím bychom mohli celou tuhle záležitost uzavřít.

Nikoliv však situaci mostů, které nás v dolních Holešovicích spojují s okolními břehy. A o Libeňském mostu se můžeme posunout jen o pár set metrů dál, na místo, kde nestojí úplně nový most mezi Holešovicemi a Karlínem. Nestojí, ale mohl a měl by. Aktuálně o něm jedná odcházející městská rada, ale i kdyby stihla do voleb rozhodnout, přejde téma zcela jistě do příštích měsíců.

Mimochodem, u těchto staveb mě vždycky nejvíce baví informace, kdy se o nich začalo poprvé vážně uvažovat. Takže tady to bylo, pozor, v roce 1924, čtyři roky před otevřením Libeňského mostu. Pak se desítky let nic nedělo, což také nepřekvapí, až se o mostě začalo mluvit zase znova v roce 1999. A taky nepřekvapí, že už je to skoro 20 let a nic.

O novém mostě, jenž by nás přirozeně spojil s obdobně nafoukanou čtvrtí Karlín, co jen jakýmsi nedopatřením spadá pod Prahu 8, se toho ještě příliš mnoho neví.

Předpokládá se, že by to měl být most docela jednoduchý, pro auta a pěší, bez tramvají, dva pruhy. A o jeho smyslu se - a teď to začná být dramatické - vlastně ani nikdo s nikým nepře, snad až na tu malíčkost, že není úplně jasné, kde by měl stát. Respektive: kde přesně.

Praha 7 požaduje prověření polohy mostu, Praha 8 by chtěla stavět v linii Komunardů - Thámova. Nic, co by se nedalo při troše dobré vůle snadno dohodnout.

Mně je to celkem jedno, jen bych navrhoval, aby se stavělo z každé strany pokud možno tak, že se most uprostřed skutečně propojí.

Co je na tom všem ale podezřelé, až nesuštěně: podle odhadu IPR by most mohl být hotov za tři až pět let. Rozumíte? To je skoro ted! Pravda, ještě bude třeba změnit územní plán a všechny tyhle drobnosti, ale pět let! Po témeř sto letech? Děje se něco, co nám zatajili?

A vlastně mě překvapuje, že se o něm skoro nemluvilo v kampani, kde vám slibí cokoliv - jen obvykle málo toho zdánlivě jednoduchého a proveditelného.

Obyčejný, solidní most, co bude fungovat. V tomhle městě stačí k radosti opravdu celkem málo. ●

Tak to vidí

Saki Matsumoto (*1983)

je japonská ilustrátorka a grafička, která pro Hobulet připravila obálku a ilustrace k rubrikkám Téma a Komunita. Studovala biologii živočichů a grafický design v Tokiu. Před Prahou a studiem v ateliéru ilustrace a grafiky na Vysoké škole uměleckoprůmyslové chvíli pobyla na University of the Arts v Londýně. V současné době vytváří ilustrace pro nakladatelství a média z Česká, Japonska, Číny a Švédská. Inspiraci nachází v přírodě, pohanských tradicích a mytologii a její ilustrace jsou plné podivných tvorů.

Jiří Hroník (*1974)

je fotograf zabývající se krajinskou, portrétní a uměleckou fotografií. Dlouhá léta žil a tvoril na Islandu, kam oděsil jako student s touhou naučit se tamnímu jazyku. V Reykjavíku si založil portrétní studio a začal spolupracovat s umělkyní Gabriellou Fridriksdottir. Několik let také strávil v severním Atlantiku jako námořník. V současnosti pracuje a žije v Čechách. Pro Hobulet pořídil snímky osobnosti pro rubriky Potkáváme je a Rozhovor.

Pořád v rozběhu

„Jdete se ohrát?“ víta mě s velkou nadsázkou v srpnových vedrech Jana Schánělová a právě souká do horkého mandlu strakaté povlečení. Výlohu jejího obchůdku zdobí květiny, valcha i staré žehličky. „Je to tady takové muzeum. Za ty roky se mi tu nahromadila spousta věcí, které mi je líto vyhodit. Ty žehličky jsou po mých rodičích, kteří měli křejčovství. Nahrávály se na speciálních kamenech a výborně se na nich vařil guláš, který se nespálil. Máma to ale stejně musela hlídat, protože jsme pořád chodili ochutnávat,“ vzpomíná s úsměvem. Mandl ve Veverkové ulici Jana provozuje už od roku 1992, a navázala tak na zdejší tradici: „Ten mandl tu byl, co já pamatuji. Však i já jsem sem s maminkou ten košík prádla nosila. Podle podlahy to dokonce vypadá, že ta místo byla pro tyhle účely přímo vyprojektovaná.“

Původně chtěla být pěstounkou - tedy učitelkou ve školce, ale nějaký úředník rozhodl, že by na děti neměla dobrý vliv. Pak si snila o kariéře zahradnice, což ji zase nedoporučila ze zdravotních důvodů její lékařka. Nakonec se tedy vyučila švadlenou a po večerech si pak dodělávala oděvní průmyslovku v Holešovicích. Na Sedmičce žije odjakživa - narodila se na Štvanici a na základku chodila do F. Plamínkové a později do Letohradské. „V zimě jsme sáňkovali na hřišti v Kostelní, kde byl tehdy mnohem větší svah a my frčeli dolů. V létě tam bylo funkční brouzdaliště a velký bazén. Ve škole jsme se jen převlékli do plavek a přeběhlí přes ulici rovnou do bazénu. Ten později posloužil jako základky pro zdejší mateřskou školu.“ V minulosti Jana pracovala třeba pro Módní závody Hirsch v Železné ulici. „Prodávali jsme italskou konfekci a občas jezdili s modelkami po všech na předváděčky - byly to kvalitní pletené věci s trvanlivými barvami. Doma pořád ještě něco mám. Bohužel dnes je vše sité opravdu rychlou jehlou, barvy se roztečou jako inkoust, a tak říkám: Řemeslo, braň se!“

V rohu její mandlovnny stojí dřevěný rám na vytahování záclon a Jana si poradí i s krajovými dečkami. „Byla doba, kdy lidi třeba likvidovali byt po babičce, přišli s uháčkovanou záclonou a nevěděli, co s tím. I to je pryč. Dnešní babičky už mají stejně jako já záclony ze silonu. Damašek nahradila syntetika - neboli rozemleté igelitové pytlíky, jak já říkám, a tam žehlení nepotrebujete. Navíc spousta mých stálých zákazníků zemřela, ale nestěžuji si, pořád mě to užívá.“ Jana pracuje nepřetržitě od svých 16 let a bez práce či nějaké jiné aktivity nemůže být. Když nežehlí a nemandluje, jezdí na poznávací výlety či chodí na přednášky o české šlechtě. „Já jsem pořád v rozběhu. Můj tatínek říkával, že kdo chce dělat, ten si práci vždycky najde - to víte, my válečný děti,“ uzavírá s úsměvem. ●

Text-Klára Janicki, Foto-Jiří Hroník

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Každý hlas se počítá

Sloupeček Jana Čižinského
Autor je starosta Prahy 7

Mili sousedé, od voleb nás dělí jen hodiny. Předvolební kampaň je v plném proudu. Zaznívá vše možné - fakta, sliby, nereálné sliby, nepravdy, nesmysly, lží i cílené pomluvy ve stranických tiskovinách tvářících se jako nezávislé listy. S tím se musí každý z nás nějak vyrovnat. Stěžejní bude, kdo k volbám v pátek a v sobotu přijde a jak bude volit.

Dovolte mi, abych poděkoval všem z vás, kteří jste nějakým způsobem byli s naší radnicí v kontaktu. Rekli jste nám anebo poslali tisíce nápadů a připomínek. Nebyli jste lhůsteky ke svému okolí a pomáhali jste nám proměnit Prahu 7. Dále bych rád poděkoval zastupitelům. Pokud nějaký zastupitel přišel s nějakým dobrým nápadem, nehrálo roli, zda se jednalo o zastupitele koaličního či opozičního. Díky patří i všem radním. Naše koalice byla stabilní a pracovala v zájmu Prahy 7. Také děkuji zaměstnancům městské části, bez jejichž pracovního nasazení by změna Prahy 7 nebyla možná. V neposlední řadě pak děkuji vám všem, obyvatelům naší městské části. Společně vytváříme naší krásnou čtvrt.

Pro mne a pro mé kolegy je cílem pracovat pro naši městskou část. Rádi bychom v práci pro vás pokračovali a dokončili ty projekty, které za čtyři roky prostě nejdí stihnut.

Věta, že ve volbách rozhoduje každý hlas, není frází. V Praze 7 bydlí přibližně 31 tisíc voličů. K posledním volbám jich přišlo 12 tisíc. Takže o nadpoloviční většině rozhoduje jen přibližně 6 tisíc hlasů.

Nenechte za sebe rozhodnut ostatní a přijďte k volbám. Přijďte rozhodnout o budoucnosti Prahy 7 na další čtyři roky.

Oslavy na Letné

Až 153 kusů vojenské techniky bude ve dnech 26. až 28. října od 8 do 18 hodin k vidění na Letenské pláni v rámci bohatých oslav vzniku republiky. → prehledka2018.army.cz

Nová podoba F. Křížka

Letos na jaře proběhla mezinárodní architektonická soutěž na revitalizaci ulice Františka Křížka. Se studii vítězného návrhu se můžete přijít seznámit 24. října v 18 hodin do vodárenské věže (vstup z ulice Na Výšinách) za účasti autorů návrhu. Chceme znát vás názor. → www.praha7.cz

Sedmička fandí rodině

Po loňském ocenění Obec přátelská seniorům se může Sedmička pyšnit i titulem obce přátelské rodině. V letošním ročníku soutěže Obec přátelská rodině totiž obsadila mezi srovnatelně velkými obcemi z celé republiky 2. místo. Součástí ocenění je i dotace ve výši 1 milion 200 tisíc korun, kterou radnice využije na rozvoj služeb pro potřebné děti a rodiny. ●

Komunální volby

Připomínáme, že v pátek 5. října od 14 do 22 hodin a v sobotu 6. října od 8 do 14 hodin se uskuteční volby do Zastupitelstva městské části Praha 7 a do Zastupitelstva hlavního města Prahy. Do Zastupitelstva městské části Praha 7 bude na příští volební období voleno 29 členů zastupitelstva. Do Zastupitelstva hlavního města Prahy se bude volit 65 členů zastupitelstva. Volby se na území Městské části Praha 7 konají v jednom volebním obvodu rozděleném na 36 okrsků s čísly 7001-7036, jejichž výčet najdete na úřední desce ÚMČ Praha 7. Více informací k volbám najdete na webu či v zářijovém čísle Hobuletu. ●

Strom Olgy Havlové

V roce 1993 zasadila Olga Havlová v prostorách Dětského centra v Olomouci lípu dobré vůle. U příležitosti letošních nedožitých 85. narozenin Olgy Havlové vysází nadace Olgy Havlové po celé České republice 85 stromů dobré vůle. Jeden z nich najdete i na Sedmičce, a to Ortenově náměstí vedle nízkoprahového klubu Dixie. Slavnostní sázení lípy Olgy Havlové zde proběhne 19. října v 11.30 hodin. Srdečně zveme. → www.vdv.cz

Dodatečný zápis do MŠ

Zveme vás na mimořádný zápis do třídy s polodenním provozem v rámci Fakultní mateřské školy Na Výšinách. Nová třída bude otevřena od ledna 2019. Zápis proběhne 3. a 4. října od 13.30 do 17 hodin. → www.msnayvinach.cz

Problémy v Tusarově ulici

V posledních měsících eviduje radnice zvýšený počet stížností na problematické jevy v Tusarově ulici. Nejpříčlivější problém je situace kolem domu ve špatném technickém stavu na rohu ulic Tusarova a Na Maninách. Radnice se už delší dobu snaží navázat s vlastníkem tohoto domu spolupráci. Už loni jeho zástupce při osobní schůzce přislíbil, že byty ve špatném technickém stavu opraví a nové nájemníky vybere ve spolupráci se sociálním odborem radnice. Technický stav domu se ovšem stále horší a v posledních týdnech situace značně eskalovala. Od obyvatel sousedních domů, ale i přímo od některých nájemníků získala radnice zprávy o konfliktech, které se týkaly jak obyvatel domu, tak celého okolí. V příme reakci požádal starosta městskou policii o pravidelnou přítomnost v ulici. Radní pro sociální oblast Jakob Hurrel pak začatkem září oslovil zástupce správcovské firmy s cílem situaci okamžitě řešit. Zástupkyně správcovské firmy oznámila, že nájemci, kteří prokazatelně útočili na sousedy nebo jiným způsobem porušili principy dobrého soužití v domě nebo v sousedství, dostanou výpověď. Uvolněné byty se prozatím nebudou znova obsazovat, ale projdou nejprve rekonstrukcí. Následně by měl majitel při výběru nových nájemníků spolupracovat s městskou částí. Radnice bude další vývoj pečlivě sledovat. I z tohoto důvodu jsme vděční za případně podněty od obyvatel okolních domů. V této věci se můžete se obrátit na Kateřinu Laskovskou, tel.: 220 144 249, email: laskovska@praha7.cz. Pokud se během krátkého období nepodaří situaci zlepšit, chce městská část majiteli navrhnut odkup domu. ●

Knihovna se vrací na Letnou

Pobočka Městské knihovny v Praze v ulici Milady Horákové se v průběhu měsíce října opět otevře veřejnosti. Znovuobnovená pobočka bude určena především dětským čtenářům. → www.mlp.cz

Pomoc najdete v Kamenické

Ocitl se vás blízký v nemocnici a vy zvažujete, jak o něj po jeho návratu postaráte? Pečujete o příbuzného seniora a potřebujete si oddychnout, načerpat síly nebo zařídit osobní záležitosti? Na přechodnou dobu vás v péči může vystřídat Sociálně odlehčovací centrum v Kamenické 46, které nabízí ubytování v bezbariérovém domě s celkovou kapacitou 38 lůžek, komplexní pečovatelské a ošetřovatelské služby, nepřetržitou zdravotní péčí i volnočasové aktivity. Podrobnější informace získáte od sociální pracovnice na tel.: 770 177 150. → www.pecovatelskecentrum.cz

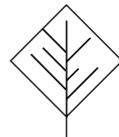

Bubnování pro Bubny

Veřejný happening připomene v úterý 16. října den, kdy z bubenského nádraží odjížděl první židovský transport. Místo památky se opět rozevezou rytmem bubnů a bubínek narušujících ticho mlčící většiny. Akce je už tradičně namířená proti pasivitě a morální slepotě v nesprávných chvílích. Vstup volný, bubny lze přinést vlastní nebo si je vypůjčit na místě. → www.bubny.org

Zelená oáza ve vnitrobloku

Chcete pomoci přírodě ve městě? Víte, že na Letné tvorí více než jedenáct hektáru, tedy rozlohu přibližně čtvrtiny Letenských sadů, plochy vnitrobloků? Přihlaste se i vy se svým projektem do grantového programu Zelené oázy, který společně vyhlašuje Nadace Partnerství a společnost Mol, Česká republika. Domluvte se se svými sousedy, přáteli či příbuznými a pojďte společně proměnit prostředí vašich vnitrobloků v zelené oázy města. Výzva platí do 31. října a je možné žádat o granty ve výši až 140 tisíc korun, které lze využít například k nákupu sazenic, potřebného materiálu, nářadí a tak dále. → www.nadacepartnerstvi.cz/Granty

Změna provozní doby poradny pro pečující

Upozorňujeme na změnu otevírací doby poradny pro pečující. Od října ji v Informačním centru Prahy 7, Milady Horákové 2, můžete navštívit každou středu od 9 do 11 hodin. V poradně můžete konzultovat svou situaci, získat rady, kam se s jakým problémem obrátit, kde hledat pomoc a jakých služeb poskytovaných MČ Praha 7 i jinými subjekty využít. Veskeré poradenství je pro občany z Prahy 7 zdarma. → www.kzdomovina.cz

Nabídněte seniorům něco navíc!

Na území Sedmičky žije více než sedm tisíc seniorů. Řada z nich se v rámci Klubu seniorů, který organizuje radnice, aktivně účastní společenského dění a akcí pořádaných radnicí. Členům klubu je určena také Senior karta, díky níž mohou získat slevy u více než tříctí živnostníků z Prahy 7. Připojte se i vy a nabídněte seniorům něco navíc. Kromě nových zákazníků získáte i prezentaci vaší společnosti na webových stránkách radnice. Těšíme se na vaše nabídky a spolupráci. Více informací poskytne Kristýna Philippová, email: philippovak@praha7.cz, tel.: 220 144 014. → www.praha7.cz/volny-cas-prehled/seniori

Přispějte na obědové konto

Obědové konto Prahy 7 je veřejná sbírka, jejíž výnos pomáhá rodicům překlenout ekonomicky těžkou situaci. Pomoc je určena rodinám ze Sedmičky, které se ocitly v sociální tísni. Připojte se k této již tradiční charitativní akci a přispějte dětem na pravidelnou stravu. I drobný obnos může hodně změnit. Přispět můžete na transparentní účet u České spořitelny, č. ú. 2003844339/0800. Děkujeme za podporu. ●

Jak se stát astronomem?

Zajímáte se o astronomii? Baví vás dívat se na hvězdy a rádi byste se zapojili do činnosti hvězdárny? Všem zájemcům o astronomii a přírodní vědy starším patnácti let nabízí Hvězdárna a planetárium hl. města Prahy dvouletý astronomický kurz. Získáte zde ucelený přehled o základech moderní astronomie i znalost noční oblohy a naučíte se pracovat s astronomickými přístroji. Své znalosti pak uplatníte například v Astronomickém klubu Štefánikovy hvězdárny. První lekce kurz je 3. října zdarma, následně zápisné do ročního kurzu stojí 1900 Kč. → www.planetarium.cz

Roztančete to v Domovině

Po létě opět startují pravidelné tančírny v kulturním zařízení Domovina v ulici Na Maninách 32, a to vždy první čtvrtok v měsíci. Začíná se 4. října od 14 do 17 hodin. K tanci i poslechu vám zahráje Color club Josefa Šráma. Vstupné je 30 korun. → www.kzdomovina.cz

Zdravé vaření

Jak vařit zdravě a chutně ze sezonních potravin, prozradí podzimní kurzy vaření, jež se v rámci projektu Sedmička jí zdravě uskuteční v Národním zemědělském muzeu 27. října od 9 do 12 hodin nebo pak od 11 do 14 hodin. Kurzy jsou zdarma, ale kapacita je omezená. Přihlásit se můžete na emailu: kolinskyo@praha7.cz. ●

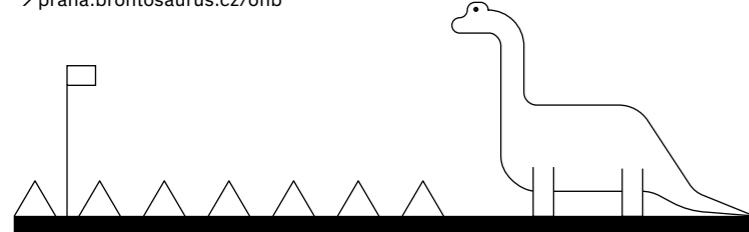
Přístav 7 pro seniory

1. a 15. 10. 14.30-15.30 Šachový klub, 50 Kč	4. 10. 14-16 Ošatky z trávy - tvořivá dílna, 99 Kč
4.-18. 10. 10-12 Android akademie - základy chytrého telefonu, 5x120 min, 999 Kč	4., 11., 18., 25. 10. 14-15 Kondiční cvičení, 70 Kč
5. a 19. 10. 10-12 Psychologická poradna Tváří v tvář, zdarma	8. a 22. 10. 11-12 Senior cirkus, 83 Kč
8. a 22. 10. 14-16 Pletařský klub, zdarma	8. a 22. 10. 16-17 Deskové a karetní hry, zdarma
10. a 24. 10. 15-16 Řecké tance, 50 Kč	12. 10. 9.45-15.30 Výlet do okolí Dolních Břežan, 99 Kč
15. 10. 16-17.45 Můj strýček - filmový klub, 30 Kč	15. 10. 18-19 Tango pro začátečníky i pokročilé, 50 Kč
17. 10. 15-16.30 Alice Masaryková a Hana Benešová, 30 Kč	18. 10. 13-14.30 Ve zdravém těle zdravý duch, 30 Kč
23. 10. 15-16.30 Slovácko Joži Uprky, 30 Kč	25. 10. 14-16 Tiskneme na látku, 99 Kč
24. 10. 14-15.30 Nebojme se tuků, 30 Kč	28. 10. 14-17 Moderní vyšívaní, 200 Kč
Pro nové klienty ukázkové lekce zdarma - jazykové kurzy, jóga, pilates, zdravotní cvičení. Jankovcova 8b, Po-Čt 8.30-17, Pá 8.30-14. Reservace nutné: 222 264 846, pristav7@elpida.cz. → www.pristav7.cz	
-

Naučte se organizovat akce

Regionální centrum Hnutí Brontosaurus pořádá kurz, kde se naučíte vše potřebné pro pořádání tábora pro děti a mládež, zdokonalíte své týmové a komunikační dovednosti a poznáte podobně naladěné lidi. Kurz začíná 16. října v 18 hodin a bude probíhat pravidelně každé úterý v klubovně v Malířské 6 až do konce dubna. ●

→ praha.brontosaurus.cz/ohb

Hledáme aktivní seniory

Organizace Mezi námi pořádá mezigenerační setkání, kde se potkávají lidé, mezi kterými je rozdíl i 85 a více let. V kreativních dílnách si děti se seniory mohou vyzkoušet rozmanité výtvarné a rukodělné aktivity. Pro ty nejmenší je určen čas s pohádkovou čtecí babičkou nebo dědečkem. Organizace v tuto chvíli hledá seniory, kteří by se do této aktivit rádi zapojili. V případě zájmu napište na email: eva@mezi-nami.cz. Zapojit se můžete také do projektu Prahy 7 Babička ze sousedství, ve kterém jsou konkrétní podmínky spolupráce rodin a seniorů zcela na domluvě zúčastněných stran. Projekt je samozřejmě otevřený i všem dědečkům. Nástěnky projektu naleznete ve všech Informačních centrech Prahy 7 a ve 2. patře radnice u kanceláře č. 207. ●

Historie československého průmyslu

Příběhy významných československých firem, výrobků i předních osobností techniky a průmyslu nabídne nová výstava Národního technického muzea s názvem Made in Czechoslovakia aneb průmysl, který dobyl svět. Od 19. října až do 30. června představí technický a průmyslový rozvoj československého státu po celou dobu jeho existence. Prezentovány budou také produkty, které technicky zaostávaly, ale přesto se vyráběly a mnohdy se staly každodenní součástí života. Výstava probíhá v rámci národních oslav Společného století. ●

→ www.ntm.cz a www.spolecnestoleti.cz

100 let Zemědělského muzea

Nově zahájenou výstavou Největší objev - fenomén zemědělství ve sto předmětech si Národní zemědělské muzeum připomíná sto let od svého založení. Příběh zemědělství od hliněných nádob na obili, brambory a papriky ze zámoří přes zrušené roboty a první traktor až po genetickou modifikaci a vertikální farmy můžete poznat od 28. září v hlavní budově muzea na Letné. Zároveň zveme na tradiční vědecko-popularizační akci Noc vědců, která proběhne 5. října a oslaví sto let české vědy. Muzeum také připravuje komentované prohlídky, přednášky a experimenty. Po celý měsíc od 28. září do 28. října bude vstup do muzea zdarma. ●

→ www.nzm.cz a www.noc-vedcu.cz

Věděli jste, že...

... nová budova Visionary na rohu Argentinské a Plynární nabídne kromě kancelářských prostor také mateřskou školu a zdravotnické centrum s lékárničkou? Ve třinácti zdejších ordinacích najdete například praktického lékaře pro dospělé, internu, kardiologii a neurologii pro děti i dospělé, gynekologii a stomatologii. Více informací získáte na tel.: 227 777 677. ●

→ visionary.mediconas.cz

Advokát radí Uznání dluhu a směnka. V čem je rozdíl?

Dlužil jsem jednomu bývalému kamarádovi peníze a nemohl jsem je splácat. Dal mi tedy podepsat papír, kde jsem potvrdil, že mu opravdu dlužím. Peníze jsem mu po čase zaplatil, on mě ale stejně zažaloval a u soudu uspěl. Peníze mu tak musím podle soudu platit dvakrát a s druhým dluhem jsem se dostal až do exekuce. Soud mě přitom vůbec nepředvolal k jednání, kde bych mohl uvést, že je dluh zaplaceny, a poslal mi rovnou rozhodnutí. Jak je to možné?

Z toho, co píšete, je pravděpodobné, že jste svému bývalému kamarádovi nepodepsal pouze obyčejné uznání dluhu, ale směnku. Uznání dluhu je listina, na niž uvádíte, že uznáváte dluh, který vznikl na základě nějaké smlouvy a který je v určité výši, přičemž je toto uznání často spojeno se stanovením splátkového kalendáře. Výhodou pro věritele je, že se uznáný dluh promljuje mnohem později a zároveň v případě sporu by měl u soudu jednodušší pozici při dokazování.

Od prostého uznání dluhu je ale třeba odlišovat směnku, což řada lidí nedělá. Na první pohled vše vypadá velmi podobně. Na směnce je uvedena částka, kterou někdo někomu dluží, a dohoda, kdy a jak má být směnka zaplacena. Problematika je v tom, že směnka není pouze důkazem toho, že nějaký dluh existuje, jako je tomu u uznání dluhu, ale že vlastně o zcela nový dluh. Snadno se pak může stát, že nepočítivý věřitel bude dluh vymáhat hned dvakrát a soudu mu dají za pravdu.

Jak směnku poznáme? Směnka musí být písemná, ale vlastně je jedno, na čem je napsaná. Platná by tak mohla být i směnka sepsaná na ubrousek v restauraci. Nemí ani potřeba ověřovat podpisy na směnce. Naopak obsah směnky je dán striktně a vyplývá ze zákona směnečného a šekového. Zde je uvedena celá řada náležitostí, z nichž je potřeba si zapamatovat zejména jednu. V textu samotné listiny musí být vždy uvedeno slovo „směnka“. Pokud by totiž ve směnce chybělo, byla by neplatná, respektive by se o směnku vůbec nejednalo.

Samo vymáhání nároků ze směnek může být rychlé, a kdo včas nereaguje, může spor prohrát, i když je v právu. Obvykle soudy totiž vydávají tzv. směnečné platební rozkazy, kterými bez projednání věci uloží žalovanému povinnost peníze ze směnky zaplatit. Proti nim lze ve stanovené době podat odpor, pokud se to ale nestalo, což je pravděpodobně i vaš případ, rozhodnutí nabude právní moci a může dojít i k exekuci.

Směnky slouží hlavně k tomu, aby usnadňovaly obchodní styk, problémy ale často nastávají, když je podepisují lidé mimo svoji obchodní činnost. Proto jsou například již dnes směnky výslovně zakázány při poskytování spotřebitelských úvěrů. Zároveň soudy zejména ve sporech, kde je jednou stranou podnikatel a druhou spotřebitel, více přezkoumávají, jak vlastně k podpisu směnky došlo. I tak je ale potřeba, zejména pokud nejste podnikatelem, si podpis směnky vždy velmi důkladně rozmyslet. ●

Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D., spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s.

Trápi vás dluhy nebo exekuce? Iuridicum Remedium nabízí zdarma právní poradu pro seniory. Poradu naleznete na adrese U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Právní poradna pro obyvatele Prahy 7

Právní rady

Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 10. a 24. října od 15 do 18 hodin v místnosti č. 225. Poradna je určena výhradně pro seniory z Prahy 7 a další potřebné na základě doporučení sociálního odboru.

Smutný osud starých Holešovic

Na místě, kde je dnes stanice metra a nádraží Holešovice, se kdysi rozkládala dělnická kolonie. Místní kluci ji podle Foglarovy knihy říkali Stínadla. Popis úplně neseděl, dětská fantazie se ale detaily nezabývá a to hlavně – tajuplnost zde byla významná. Civilizaci tady představovala ulice Na Zátoráčkách, kudy projížděly tramvaje. Pod ní se už vcházel do jiného světa. Činžáky až na pár výjimek vystrídaly malé domečky s dvorky, kde měli dílny drobní remeslníci. Jim sice soudružství živnost zrestabilili, ale jelikož se na jejich místě nikdo nehrnul, pracovali dál, jen už ne na svém, ale jako zaměstnanci. Stejně tak se majitelka kolonialu U Navrátilů v Arnoštovské ulici 7 změnila na pouhou prodeavačku. Zachovala si ale „odporné kapitalistické zvyky“, a když na ní zákazník zazvonil po zavírací době, šla ho obslužit a nevadilo jí, že musel do krámu projít přes byt. Navíc měla vždy měkký chléb a křupavé rohlíky, což ji, víceméně potají, dodávalo stejný pekař jako za první republiky, aby si něco přivydělal. Pro čerstvé mléko, co jí v konvicích vozily z venkova, se pak chodilo s bandaskou. Poblíž Vltavy se našly i koňské stáje, sice už bez zvířat, nicméně vzhledem dotvářely iluzi vesnice ve velkoměstě. Inspirační tu hledali i výtvarní umělci, k starousedlíkům patřil sochař Jan Kavan či malíř a grafik Richard Fremund. Asi je stejně jako děti přitaňovaly úzké a křivolácké uličky s kočičími hlavami. Ty měly trochu mystickou atmosféru i přes den, večer, spoře osvětlené plynovými lampami, pak už trochu naháněly hrůzu. Šlo ale spíš o pocit ze stísněného prostoru, žádné nebezpečí nehrozilo. Lidské vztahy tu byly bezproblémové, každý znal každého, vládlo tu nebývalé rovnostářství. V době, kdy televize zdaleka nepatřila k běžnému standardu, zvali ti, co bedýnku vlastnili, o víkendech chudší sousedy ke sledování, ti na oplátku přinesli něco na zub. Uprostřed osady byl park, jednu část zabrali kluci na fotbal, v druhé na lavičkách posedávali důchodci. Za letních nocí je střídali vásnívni milenci, ti si obvykle pojistili „soukromí“ zhasnutím plynové lampy. K místnímu koloritu patřily i hospody, nejvýhlašenější se jmenovaly U Kořene, U Hájků a U Vedralů. V roce 1976 ale „vyšší místa“ rozhodla, že právě v Zátoráčkách bude nádraží Holešovice a vedle něj i stejnojmenná stanice metra. Říká se, že se člověk vždycky rád vrací do míst, kde prožil dětství. Ve starých Holešovicích by jich už moc nenašel a při pohledu na to, co z nich zbylo, by asi spíš než nostalgii cítil vztek. Tam, kde mohla dodnes klidně stát romantická ulička, je otrískaný plechový plot, za nímž začíná džungle, činžák, který dřív prostor do jisté míry dominoval a jako jeden z mála se zachoval, vypadá jak sídlo bezdomovců, všude kolem se válejí odpadky. Přitom když byly staré Holešovice alespoň zčásti zachovány, možná by se dnes staly vyhledávanou turistickou atrakcí. ●

Jan Janula
Foto – archiv autora

Máte ve svém archivu snímek či vzpomínku, o které byste se s našimi čtenáři rádi podělili? Napište nám na email: hobulet@praha7.cz nebo zavolejte na tel.: 220 144 142. → www.mlp.cz

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15

17. 10. Beseda s hudebním skladatelem Ivanem Kurzem

Tusarova 42

4. 10. Holandsko či Nizozemí má sýry, jak to vlastně je?
11. 10. Velkovévodství lucemburské na seznamu UNESCO
18. 10. Beseda s režisérem a scenáristou Hynkem Bočanem (již ve 14 hodin)
18. 10. Keňa - velká pětka a sambusas
25. 10. Pravá subsaharská země Masajů a čápátí

Začátky od 15.30 hodin
Vstup zdarma, změna programu vyhrazena.

Pravidelné aktivity: pondělí od 10.30 hodin zdravotní cvičení, od 15 hodin setkání s farářkou Evou Ševčíkovou úterý od 9 hodin zdravotní cvičení pro zdatnější, od 10 hodin zdravotní cvičení na židlích, od 14 hodin kurz cvičení paměti středa od 14 hodin bridžová odpoledne s výukou

Celoživotní vzdělávání

Procházky se studenty

Studenti VOŠ CR pořádají v říjnu výlet, oslavy svátků s bohatým programem a několik zajímavých procházk. Začátky, pokud není uvedeno jinak, jsou v 15 hodin.

3.

10. Slavnosti vína na Letné, naproti Letenskému zámečku, v 16 hodin

4.

10. Václavské náměstí a okolí, sraz u sv. Václava na Václavském náměstí

6.

10. Hostýn – minulost i současnost na jednom místě, sraz v 7.15 na hlavním nádraží před restaurací Potrefená husa

10.

Přiběh Petřína, sraz u lanovky na Petřín na Újezdě

11.

10. Technické památky Prahy 7, sraz u zastávky tramvaje Štvanice

15.

10. Zamýkání studánky ve Stromovce, u konečné zastávky Výstaviště, v 16 hodin

17.

10. Strahovský klášter a Nový svět, sraz u zastávky tramvaje Pohořelec

18.

10. Od Karlova k Tančícímu domu, sraz na I. P. Pavlova před Levnými knihami

24.

10. Kam se podělý Bubny?, sraz na zastávce Maniny

25.

10. Sto let vzniku Československé republiky, sraz před Obecním domem

31.

10. Karlův most, sraz na zastávce tramvaje Staroměstská

Na zájezd se nezapomeňte registrovat na emailu: sekretariat.vos@voscr.cz nebo na tel.: 603 251 745. → www.voscr.cz

Oslavy designu

Mezinárodní festival designu si pro svůj dvacátý ročník vybral téma Oslava. A oslavovat bude nejen své jubileum, ale připomene si i výročí sto let od založení Československa. Čeká vás pohled do budoucnosti designu, instalace autorů, kteří jsou s Designblokem historicky spojeni, různé přístupy k tvorbě, vnitřní role designéra a její transformaci. Kromě hlavních výstavních prostor bude otevřena i řada galerií, pop-up obchodů a showroomů po celé Praze. Designblok proběhne ve dnech 25.-29. října a naplní designem a módou Průmyslový palác, Lapidárium na Výstavišti a nově také Colloredo-Mansfeldský palác. → www.designblok.cz

Raketa v Bubnu

V ulici Janovského 10 můžete od září navštívit novou galerii i kavárnu. Místo s názvem Buben založila trojice lidí, kteří se pohybují v oblasti grafického designu a fotografie - Pavlína Kinclová, Martin Kincl a Jiří Troškov. Komorní galerie se chce zaměřit na výstavy věnované převážně oblasti profesí svých zakladatelů. První kolo výstav poukáže na knižní grafiku a celý proces vzniku knihy od rukopisu až po výsledný produkt. Momentálně je zde do 19. října k vidění výstava dětského časopisu Raketa, který je na trhu od roku 2014. Koncem října se pak chystá projekt s názvem Neonative Japanese - Tkaná harmonie, ve kterém manželé Kanekovi poprvé mimo Japonsko představí tradiční techniky tkani a barvení látek z konopí a lnu a svou tvorbu - unikátní kolekci oblečení a doplňků. → www.facebook.com/bubenkaf

Inovace Lítáčky a konec Opencard

Praha spustila nový systém PID Lítáčka. Mobilní aplikace umožňuje zakoupit jednorázové jízdenky pro všechna pásmá. Nově je možné si dlouhodobé kupony nahrát i na InKartu Českých drah nebo na bezkontaktní bankovní karty Visa a Mastercard. Odpadá nutnost zakoupené kupony aktivovat ve validátorech, aktivují se automaticky. Aplikace umožňuje kromě nákupu jednorázového jízdného (s platností až tři dny) také nákup jízdenek dopředu s jejich pozdější aktivací, možnost přeposlání jízdenky třetí osobě, možnost aktivace více jízdenek najednou, vyhledávání aktuálního spojení včetně výluk, aktuální přehled spojů či přehled parkovišť P+R s jejich aktuální obsazeností. Postupně dojde k ukončení provozu karty Opencard. Od 1. listopadu již nepůjde na Opencard nahrávat žádné nové dlouhodobé kupony. Cestující, kteří si zakoupili kupon před tímto datem, budou moci s Opencard dál jezdit, dokud jim kupon nevyprší. Od 1. září je možné vyměnit zdarma kartu Opencard za novou kartu Lítáčka například ve Škodové paláci nebo na Infocentru DPP na Hradčanské. → www.pidlitacka.cz

Program Kulturně-komunitního centra

Kulturně-komunitní centrum v Přístavní 24 vás srdečně zve na pravidelné aktivity, jako je posezení u kávy nebo čaje v pondělí od 13 do 14.30 hodin, které se koná každý lichý týden s anglickou konverzací pro začátečníky a středně pokročilé a v sudé týdny se zase hraje scrabble. U Knihkopce (parčík v Tusařově ulici) si můžete každý čtvrtok od 11.30 do 13 hodin přijít zahrát pétanque.

- 1. 10. 14.30 Sousedská výpomoc – setkání zájemců
- 1. 10. 16.00 Promítání filmu Švédské teorie lásky
- 2. 10. 16.00 Dánsko – pohádková země H. Ch. Andersena
- 4. 10. 14.00 Papírové ozdoby a šperky
- 4. 10. 16.00 Vernisáž výstavy Terapie malbou jako výpočed doby
- 8. 10. 16.00 Endogenní dýchání
- 9. 10. 16.00 Finsko – země tisíc jezer a ostrovů
- 11. 10. 14.00 Lymfatický systém a ruční lymfatické terapie
- 15. 10. 16.00 Moskový jogging
- 16. 10. 16.00 Norsko – ráj přírodních krás a bohatství z ropy
- 22. 10. 14.30–18.00 Swap – výměna nepotřebného oblečení
- 23. 10. 16.00 Island – krajina plná horkých pramenů a ovcí
- 25. 10. 14.00 Tradiční čínská medicína, prvek kov
- 29. 10. 16.00 Pamět slábne, pokud ji necvičíš
- 30. 10. 16.00 Výtvarné hrátky pro velké i malé

Vstup na akce je volný. Kompletní program a další informace získáte u Heleny Brožkové, tel.: 601 141 155, helena.brozkova@obcanskeporadny.cz. → www.obcanskeporadny.cz/spolecne-pro-praha-7

Doučování v knihovně

Nestíháš látku, kterou jste probírali ve škole? Chceš si něco zopakovat a nemáš s kým? Tak přijď do knihovny v Tusařově ulici, kde ti pomůžou se vším, co budés potřebovat. Každou středu od 16 do 18 hodin zde najdeš proškolé dobrovolníky. Doučování je možné využít kdykoli v daném časovém rozmezí i bez předchozí domluvy. Nabídka je rozšířena i o specializovanou pomoc dětem s odlišným mateřským jazykem. Podmínkou je pouze to, aby děti byly schopny se s dobrovolníky alespoň základně domluvit. → www.mlp.cz a www.novaskolaops.cz

S dětmi na přednášku

Věda v plenkách je série přednášek nejen pro rodiče na mateřské i rodičovské dovolené, kteří si chtějí zajistit materiál na přemýšlení, aniž by museli řešit hledání dětí. Přednášky pro lajky zaměřené na vědecká téma probíhají v Bio Oko pravidelně první středu v měsíci. Kočárky, přebalování a kojení přímo v sálu povoleny. Senioři s trpělivostí vůči malým dětem jsou vítáni. Ve středu 3. října od 10 hodin na vás čeká přednáška Mýty o psychiatrii. → www.facebook.com/vedaplenkach

Dýňový podzim

V říjnu zaplní Botanickou zahradu Praha široká škála tvarů a barev různorodých plodů tykvovitých rostlin. Předlohou pro letošní aranžmá jsou pohádkové postavy z dětských knížek. Až do 21. října se můžete potkat třeba s čarodějnici, drakem či vodníkem. Ve dnech 20. a 21. října si malí i velcí užijí dýňové hrátky. Dlabání dýní je stará keltská tradice, pokrčovat v ní můžete v botanické zahradě i 31. října během oslav svátku Halloween. Pro děti budou do setmění připraveny soutěže a v 18 hodin vyjde tradiční večerní průvod. Soutěžit o nejlepší vyřezanou dýní a strašidelný kostým můžete i před hotelem Mama Shelter Prague (bývalý Parkhotel), a to 31. října od 14 do 22 hodin. Občerstvení, hudba a legrace zajištěny, vstup volný. → www.botanicka.cz

Kdo si odvezе Letenský pohár?

Až 700 sportovců z šestnácti zemí přijede v sobotu 6. října tančit na Letnou, a to v rámci akce Letenský pohár, která patří k Praze 7 již 15 let. Mezinárodní soutěž v akrobatickém rokenrolu se uskuteční ve sportovní hale Královka od 10 hodin. Velké finále, kde se utkají nejlepší sportovci, vypukne v 19 hodin. Organizátorem soutěže je tanecni a sportovní klub Silueta, který sídlí a trénuje právě na Sedmičce. Děti do 15 let mají po celý den vstup zdarma. → www.lebenskypohar.cz

Town Hall News

Take part in local elections. EU citizens registered as permanent or temporary residents of Prague and recorded on the supplement to the permanent voters' list are allowed to vote in local elections - please register with the Town Hall at U Průhonu 11. Deadline: 3 October, 4pm. → In October the Municipal Library on Milady Horákové, intended primarily for children readers, will open. www.mlp.cz → Street cleaning will take place from 27 September to 16 October; please therefore observe the marked parking spaces. The schedule can be found on the Prague 7 and TSK websites. During cleaning it is possible to park on Letná - permits at the Prague 7 Transport Department, No. 247 (you need your ID card and large technical certificate). → In the Lítáčka phone app you can buy tickets and search for connections or the occupancy of parking lots. It is also no longer necessary to activate time coupons in the validation machines in the metro. Opencard will be gradually phased out. www.pidlitacka.cz → The new Visionary office building at the corner of Argentinská and Plynární will also house a pre-school, a doctor's office and a pharmacy. For information call 227 777 677. → Every Wednesday from 4pm to 6pm, tutoring with volunteers is taking place at Tusařova Municipal Library for children with a different mother tongue. →

Tù tòa thị chính

Vào tháng 10 thư viện thành phố tại đường Milady Horákové sẽ được mở, dành cho chủ yếu các bạn đọc nhí. www.mlp.cz → Từ ngày 27.9 - 16.10 sẽ diễn ra việc quét dọn đường phố, vì vậy mong các bạn đỡ xe đúng những nơi đỗ xe thay thế. Lịch trình cụ thể trên trang web của Praha 7 hoặc TSK. Trong quá trình quét dọn có thể đỗ xe tại Letenská plán - giấy phép cấp tại Sở Giao thông vận tải Praha 7, số 247 (ban cần giấy chứng minh thư và giấy kỹ thuật lớn). → Tại ứng dụng thoại PID Lítáčka các bạn có thể mua vé và tìm kiếm các chuyến xe hay chỗ trống trong các bãi đỗ xe, mới nữa là các bạn không cần kích hoạt phiếu vé tại các máy kiểm chứng của tàu điện ngầm. Hoạt động của thẻ Opencard sẽ dần kết thúc. www.pidlitacka.cz → Tại tòa nhà văn phòng mới Visionary ở góc phố Argentinská và Plynární sẽ có trường mẫu giáo, trung tâm y tế và hiệu thuốc. Thông tin trên điện thoại: 227 777 677. → Thứ tư hàng tuần từ 16h - 18h, tại thư viện thành phố Tusařova sẽ diễn ra các buổi dạy kèm cùng những tình nguyện viên, dành cho cả trẻ em có tiếng mẹ đẻ khác nhau. →

Văn hóa

Tòa nhà Veletržní giới thiệu 4 triển lãm mới và bộ sưu tập tác phẩm nghệ thuật châu Á từ cung điện Kynské. Lễ khai mạc vào 18h ngày 23.10 www.ngprague.cz. → Tiệm cà phê và

What's up

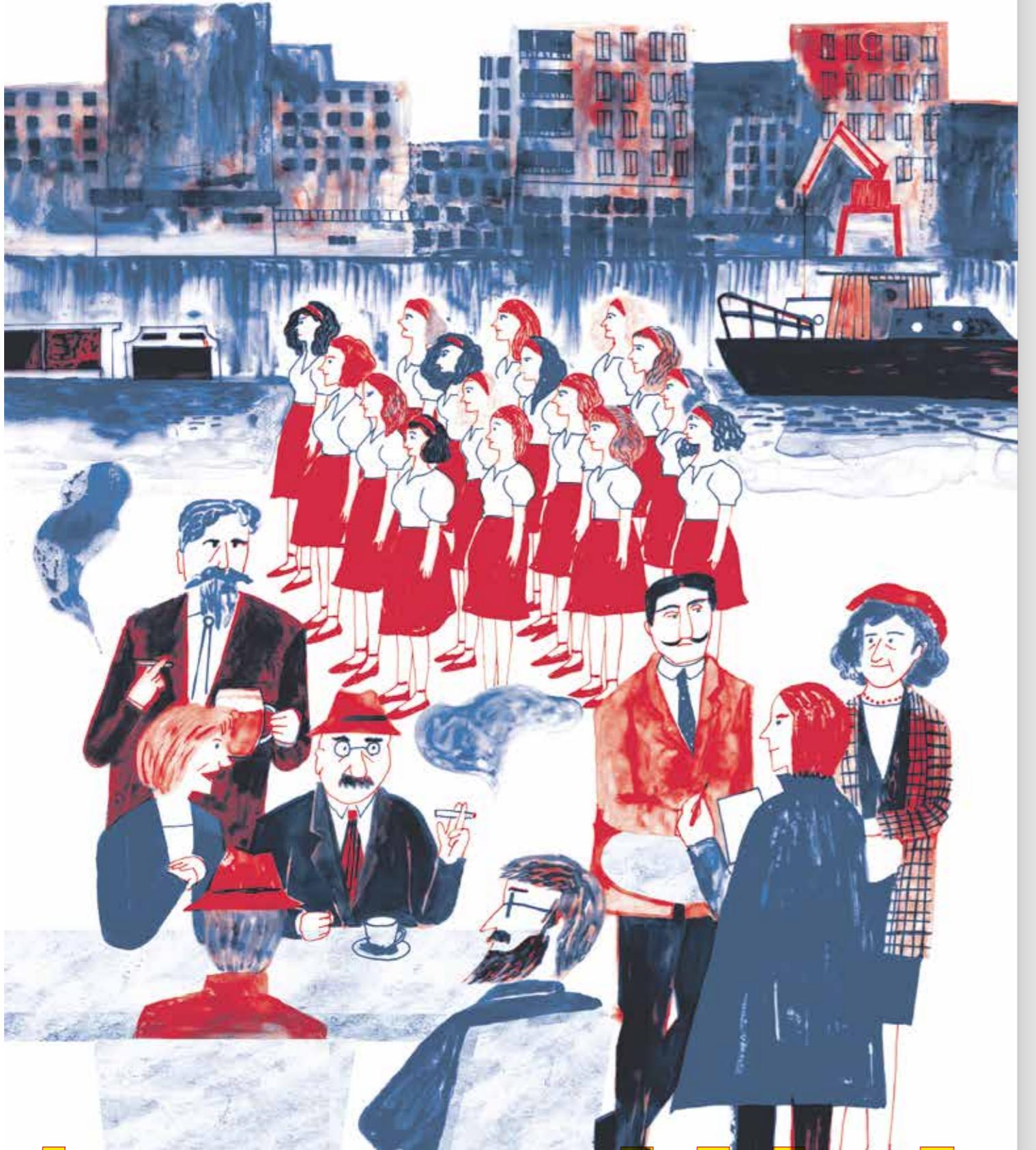
Culture

Trade Fair Palace will present four new exhibitions and a collection of Asian art from Kinský Palace. Opening 23 October at 6pm. www.ngprague.cz → The new cafe and gallery Buben at Janovského 10 will present an exhibition of the kids magazine Raketa up until 19 October. www.facebook.com/bubenkafe → The international festival of electronic music and new media art Lunchmeat Festival will take place in the basement of Trade Fair Palace from 4 to 6 October. www.lunchmeatfestival.cz → On 20 October at La Fabrica, the first year of the music festival Struny Teens intended for teenagers will take place. www.lafabrika.cz → The series Art at the Cinema will kick off with the premiere of the film Hitler versus Picasso at Bio Oko 2 and 7 October, continuing with documentaries about Caravaggio and Vincent van Gogh. www.aerofilms.cz → The bunkers under the former Stalin monument will host an audiovisual exhibit Memory of the Nation from 1 October to 9 December on key moments in modern Czechoslovak history. Free entry for students and seniors. www.pametnaroda.cz, www.nastalina.cz → The festival Hybjah! will present the work of Slovak dancers and choreographers from 25 to 28 October at Studio ALTA. www.hybjah.cz, www.studioalta.cz →

phòng trưng bày mới Buben tại Janovského 10 sẽ giới thiệu đến ngày 19.10 triễn lãm tạp chí dành cho trẻ em Raketa. www.facebook.com/bubenkafe → Chương trình âm nhạc điện tử cấp tiến quốc tế và nghệ thuật truyền thống mới Lunchmeat Festival sẽ diễn ra tại tầng hầm tòa nhà Veletržní từ 4 - 6.10 www.lunchmeatfestival.cz → Vào ngày 20.10 tại La Fabrica sẽ diễn ra festival âm nhạc năm đầu tiên Struny Teens dành cho teenager. www.lafabrika.cz → Chu kỳ Nghệ thuật tại rapp chiếu bóng bắt đầu bằng buổi chiếu ra mắt phim Hitler versus Picasso tại Bio Oko vào ngày 2. và 7.10, tiếp theo sẽ là tài liệu về Caravaggio và Vincent van Gogh. www.aerofilms.cz → Hầm trú ẩn dưới đất tưởng niệm Stalin sẽ tiếp đón từ 1.10 - 9.12 bằng triễn lãm Pamět národa về những khoảnh khắc cơ bản của lịch sử hiện đại Tiệp Khắc. Sinh viên và người cao tuổi được miễn phí www.pametnaroda.cz, www.nastalina.cz → Festival Hybjah! Giới thiệu từ ngày 25. - 28.10 tại Studio ALTA với diễn của những vũ công và biên đạo múa người Slovakia. www.hybjah.cz, www.studioalta.cz →

Nếu các bạn cần tư vấn. Hãy viết cho bạn Ngoc Tho Nguyenova vào email: ngotho.nguyenova@gmail.com hoặc gọi vào thứ 2 hay thứ 4 từ 9 đến 12h vào số 776 382 335.

At Žije republika!

Text – Stanislav J. Václavovick pracuje na Odboru kultury a sportu ÚMČ Praha 7. Zajímá se o sběratelství a českou historii. Ilustrace – Saki Matsumoto

Letošní „osmičkový“ rok přináší hned několik výročí událostí, které významným způsobem ovlivnily českou společnost. Pohříchu se jedná o milníky, které měly spíše negativní vliv na naši zemi. S jedinou výjimkou, kterou je bezesporu vznik Československa v říjnu 1918. I když se příběh této velké dějinné změny nepsal přímo v naší čtvrti, jistě stojí za připomenutí, jak Praha 7 před sto lety vypadala a žila.

V době, kdy začínala první světová válka, byla Praha 7 integrální součástí hlavního města Království českého už plných třicet let. Toto spojení bylo pro obyvatele Holešovic i Letné naneyvýs výhodné: proudily sem poměrně velké investice na infrastrukturní projekty – příkladem budiž třeba stavby Čechova (1906) a Hlávkova mostu (1912), regulace bubenského nábřeží (1911) nebo zavedení další tramvajové linky přes zdejší hlavní třídu (tehdy Belcrediho, dnes Milady Horákové, 1907). Význam sedmé městské části podtrhovaly velké městské podniky, které zde po připojení k Praze vyrostly – holešovický říční přístav (1894), Ústřední jatka a dobytčí trh (1895) nebo Ústřední elektrická stanice hl. města Prahy (1900).

Charakter obou hlavních částí čtvrti, tedy Holešovic a Letné, se poměrně lišil – Holešovice byly jednoznačně průmyslovou enklávou, továrny stály i na Letné (především v její dolní části), ale čílý stavební ruch signalizoval, že se Letná v budoucnu promění ve vyloženě rezidenční oblast. Nutno připomenout, že tehdy rychle se rozvíjející Bubenec (jehož část je dnes součástí Prahy 7) byl v té době samostatným městem.

Prudký rozvoj Sedmičky dobře ilustruje i příliv obyvatel. Mezi posledními oficiálními sčítáními za Rakousko-Uherska v letech 1900 a 1910 se jejich počet zvýšil o deset tisíc. V roce 1910 zde žily bezmála čtyři desítky tisíc lidí (přesně 39 771).

Holešovice-Bubny hrály už tehdy významnou roli i v rámci celého města i země. Velkou celospolečenskou událostí byly bezesporu sokolské slety konané na Letenské pláni (1895, 1901, 1907, 1912 a 1920). Čílý ruch panoval také na zdejším Výstavišti, kam se na pravidelné hospodářské výstavy sjízděli návštěvníci z celých Čech. Největším kulturním stánkem zde bylo divadlo Uranie. V oficiálním názvu neslo přívlastek „lidové“ a skutečně se jednalo o komerční scénu – tedy mezi diváky velice populární, ale také často kritizovanou vlasteneckým tiskem kvůli uvádění nepůvodních (německých) her. Široké lidové vrstvy se bavily také sportem a Letenská pláň se stala doslova kolébkou několika sportů v Čechách, zejména fotbalu. Obyvatelé Sedmičky se před první světovou válkou scházeli v několika kavárnách

(vyhlášenými byly například Derby v dnešní ulici Dukelských hrdinů nebo Belcredi v tehdy stejnojmenné ulici), v roce 1912 zde také fungovalo těžko uvěřitelných 141 hostinců. O zdraví obyvatel se staraly dvě desítky lékařů, léky nabízely tři lékárny a novým občankům Sedmičky pomáhalo na svět třicet čtyři porodních bab.

Volby na „magistrát“

V době těsně před první světovou válkou měla Praha jiné hranice, než jak ji známe dnes. Historické části v centru doplňovaly z „předměstí“ pouze Vyšehrad, Holešovice-Bubny a Libeň (připojená v roce 1901). Připojení dalších významných okolních měst (Královských Vinohrad, Smíchova, Karlína, Žižkova apod.) bylo ještě v nedohlednu, ač se o integraci čile vyjednávalo. Hlavním orgánem, který řídil Prahu, byl tehdy sbor obecních starších (obdoba dnešního zastupitelstva Magistrátu hl. města Prahy), z řad jeho členů se volila městská rada i primátor. Ještě v posledních komunálních volbách před válkou se volilo v takzvaných kuriích neboli sborech. Zjednodušeně řečeno síla voličova hlasu závisela na penězích, které odvedl obci na daních; ženy tehdy volební právo vůbec neměly. Voliče z Prahy 7 zastupovali například majitel realit Václav Vaňha, továrníci Ferdinand Schiller a Václav Warvažovský, truhlář Václav Lauda a další. V jednotlivých částech Prahy pak fungovaly takzvané magistrátní expozitory, respektive úřadovny. V Holešovicích sídlila expozitura v Nádražní ulici (dnes Železničářů). Zde se vyřizovaly záležitosti týkající se především agendy živnostenské (vydávání živnostenských oprávnění, kontrolní činnost), zdravotní (například nařizování policejních pitev) nebo berní (vybírání různých daní a poplatků – psovného, hudebného atd.). Holešovická úřadovna měla na starosti i věci spojené s pohřbíváním, takzvanou zádušní agendu. V rámci Prahy 7 už tehdy působily zájmové a politické organizace – z lokálních například pravicově orientovaný Občanský klub nebo pobočky celonárodních stran (národní socialisté, sociální demokraté), stejně jako celá řada profesních sdružení, například velice agilní Společenství hostinských a výčepníků.

Válečný hlad a bída

Zlatou éru ekonomického vzestupu a české národní emancipace začátku 20. století rázně utály známé sarajecké výstřely. I když to obyvatel Prahy 7 jistě netušili, slavnostní vysvěcení kostela sv. Antonína za účasti kardinála Lva Skrbenského z Hřiště v říjnu 1914 bylo poslední významnou pozitivní událostí ve čtvrti na několik dalších let. A to i přesto, že podoba kostela ve stylu mockrovské gotiky vzbuzovala mezi odbornou veřejností shovívavý úsměv.

Vyhlášení války však neznamenalo pouze konec zlaté éry a „dlouhého 19. století“, ale pro mnoho Holešovických a Letenských i povinnost nastoupit službu v rakousko-uherské armádě. Velká část mužů z Prahy a okolí byla odvedena a stala se příslušníky pěšího pluku č. 28. Rada strojírenských podniků v Praze 7 byla nutná přizpůsobit svou produkcí válečným potřebám. Válka se projevila předeším ve zhoršujícím se zásobování, pro které se vžil název aprovizace. O tom, jak kritická byla zásobovací situace v Praze, svědčí svědecky spisovatele a pražského zastupitele Aloise Žipka z dubna 1918: „Zvláště hrozivou stala se situace v Libni a Holešovicích, kde lid začinal se před prodejnami již srocovat a kategoricky žádal vydání chleba. Firma Zátky vymohla v těchto čtvrtích, ovšem nepatrň, 700 bochníků pro Holešovice a 400 pro Libeň.“

Prohlubující se nedostatek potravin nejvíce zasáhl chudé dělníky z Holešovic (i z jiných pražských čtvrtí), kteří neměli žádné finanční rezervy, a tak si nemohli dovolit kupovat jídlo na černém trhu za mnohonásobek obvyklých cen. Chyběl nejen chleba, brambory, ale i další potraviny či suroviny – mouka, tuk, mléko nebo maso, které bylo ještě větším luxusem než před válkou. Pražská městská rada se všechno snažila situaci řešit – například v první polovině roku 1918 inciovala dodávku mléka vyráběného z ovsy – z jednoho kilogramu se vyrábilo až osm litrů. Výroba ale musela skončit už v červnu z prozaického důvodu – kvůli nedostatku ovsy.

Velice také vázlo zásobování uhlím, které sloužilo nejen k vytápění domů a veřejných budov, ale i k výrobě plynu. Paradoxem je, že uhlí se tehdy v Čechách též dostatek, velká část zdejší suroviny však mířila k tehdejším spojencům do Německa. V posledních dvou letech však se velice rozmohly krádeže uhlí, v Praze 7 zejména při buštěhradské trati Stromovkou a na nádraží Praha-Bubny. Na pomalu projíždějící vlaky zde naskakovaly nejčastěji děti, které shazovaly pytle s uhlím svým komplícum čekajícím podél tratí. Tyto nebezpečné manévry si také vyžádaly oběti na životech. Nedostatek uhlí k topení se pražští radní snažili poměrně úspěšně řešit dovozem dřeva po Vltavě. Hlavní pražský sklad topiva se nacházel na Maninách.

Zoufali Pražané cílem dál častěji vyráželi na venkov, kde se pokoušeli od sedláků i drobných zemědělců nakupovat prakticky jakékoli potraviny. O tom, že někteří z vesničanů situace zneužívali, není pochyb. Takzvané „keřaseň“ bylo tvrdě odsuzováno a válečně zbohatlíky (nejen sedláky) řešila česká společnost ještě v polovině dvacátých let. Představitelé města se snažili vyjednat s vídeňskou vládou zvýšení (či alespoň dodržování slíbených) dodávek, koncem března 1918 se dokonce zástupci

hlavního města a okolních obcí setkali na zámku v Lysé nad Labem s císařem Karlem, kde mu po povinném deklarování loajality předstěřeli katastrofální situaci v oblasti zásobování metropole potravinami. V řeči, kterou pronesl tehdejší pražský primátor Dr. Karel Groš, mimo jiné zaznělo: „Dostává-li se péčí státní správy obyvatelstvu za nejpříznivějších poměrů v Praze jen $\frac{1}{4}$ kg mouky, $\frac{1}{4}$ kg masa, 1 a $\frac{1}{2}$ kg zemčat, 1 bochník chleba (týdně, pozn. aut.), musí nezbytně trpěti hladem. Tím hůře je, že často obyvatelstvo nedostatečných zákonných přídělů nedostane. Bída v obyvatelstvu dosahuje již nejvyššího vrcholu. Nedostává se žádných náhradních potravin, luštěnin, rýže, zejména pak trpí obyvatelstvo naprostým nedostatkem všech druhů tuků.“

Za lepším na venkov

Ke zlepšení situace ale intervence u panovníka nevedla, zásobování se neustále zhoršovalo, přednost měla armáda a rakouská města, především Vídeň. Toto ať už domnělé, nebo skutečné protezování samozřejmě posilovalo protirakouské nálady, zvlášť když úroda v Čechách byla v posledním roce války velmi slušná. Pražané to ale na svých talířích nezaznamenali. Situaci mnoha rodin ještě zhoršoval fakt, že jim chyběl tradiční živitel - otec, který musal v poli bojovat za skomírající monarchii.

Krizi se snažily řešit i nejzřejmější podpůrné organizace - nejzřejmější z nich bylo v posledním roce války České srdce, které svou činnost zaměřovalo na nejchudší rodiny. V Praze 7 sídlilo u zdejších jatek, kde dobrovolníci, v jejichž čele stála spisovatelka Růžena Sobotová, nabízeli jídlo zejména dětem. Kromě toho provozovala tato charitativní organizace tehdy unikátní druh pomocí, kdy venkováné „adoptovali“ potřebné rodiny z Prahy a v rámci svých možností je zásobovali potravinami. Některí dokonce vzali děti ze sociálně slabých rodin k sobě „na výživu“. Vážnost situace si samozřejmě uvědomovaly i samosprávné orgány. V Praze bylo zřízeno několik obří

jídelen, které měly nakrmít ty nejchudší. V Praze 7 byla tato obecní kuchyně a jídelna umístěna v areálu Ústředních jatek, v červnu 1918 zde bylo vydáno přes 130 tisíc porcí jídla. Válka se projevila také zvýšením kriminality a výrazným poklesem autority státních orgánů. Tento stav se nevyhnul ani Sedmičce. Naruštíjící bída či přímo hlad obyvatelstva se odrazily především ve velkém množství krádeží. Občas se pražské policii podařil i nějaký sůlokapr, jako když v létě 1918 odhalila velkou dílnu na výrobu falešných cigaret v domě v Kamenické ulici.

V průběhu války se projevil i citelný nedostatek kovů nutných pro válečnou výrobu, který vyústil v takzvanou revizici. Zabavovaly se předměty z domácností, ale za oběť válečné mašinerii padlo i velké množství kostelních zvonů. Z nového kostela sv. Antonína tak bylo v říjnu 1916 zabaveno celkem pět ze zdejších šesti zvonů a rozbity byly přímo ve zvonici. Obrovskou nevoli Pražanů vzbudil plán rakouské vlády zrekvírovat pro válečné účely i měděnou střechu Letohrádku královny Anny v areálu Pražského hradu. Díky protestu městské rady k tomu nakonec nedošlo.

Nadšení ze samostatnosti

Situace nezadržitelně spěla ke katarzi. Urychlily ji okolnosti mezinárodní politiky i dlouhodobě neřešená situace obyvatel především ve větších městech. Na dveře mnohých pražských domácností klepal nebo už do nich vstoupil hlad a bouře a protesty na sebe nenechaly dlouho čekat.

Prahou se v posledním válečném roce pronhalo několik stávek, první z nich již 23. ledna, kdy na sto padesát tisíc lidí protestovalo proti snížení přídělů mouky. Na podzim 1918 už bylo zřejmé, že konec Rakouska se blíží a vyhlášení samostatného státu je na spadnutí. Původně k němu mělo dojít již 14. října v rámci generální stávky, kterou zorganizovaly dvě největší české levicové strany. Stále ještě monarchii loajální pražská vojenská posádka složená především z maďarských vojáků ovšem plánované

obří demonstraci zabránila. V některých městech (Písku nebo Strakonicích) už dokonce republika vyhlášena byla. Nově ustanovený orgán Národní výbor nakonec samostatnost vyhlásil v pondělí 28. října 1918.

Na říjnové dny vzpomínal i spisovatel Vášek Káňa ve své - nutno poznamenat, že notně ideologicky zábarvené - vzpomínkové knize Válku narušení: „Chodníky byly plné skla z rozbitých německých firem, po římsách lezli vojáci a strhávali rakouské orly za jáoutu a hulákání přihlížejících zástupů. „Přej s monarchií, at žije republika!“ Vojenští zběhové šli v sevřených čtyřstupech, na čapkách měli místo jablíčka s iniciálkami císaře Karla bíločervené kokardy nebo trikolory. Policie nebyl nikde k spatření. Na nábřeží před Eliščiným mostem (spojoval centrum Prahy s Bubny, později byl nahrazen Štefánikovým mostem - pozn. aut.) tam, kde 14. října stáli vojáci s kulomety, nebylo možno projít. K osazenstvům holešovických továren zde přibyla letenští obyvatelé. Nikdy předtím jsem neviděl tolík lidí pohromadě. Tělem probíhalo střídavě mrazení s horkem. V duchu jsem se ptal sám sebe, kde se tolík lidí vzal. Všichni měli tváře rozradostněné, oči rozzářené, všichni byli k sobě navzájem laskaví, jako by se již dávno velmi blízce znali.“

Praha 7 se ale dotkly i velké dějiny. Jeden z pěti politiků, později označovaných jako „muži 28. října“, novinář a tehdy člen národně socialistické strany Jiří Stríbrný byl již v roce 1911 zvolen do říšské rady (celorakouského parlamentu) právě za volební obvod Holešovice-Bubny. I když jeho pozdější činnost v období první republiky nebyvá hodnocena příliš pozitivně, v říjnu 1918 díky vyjednávání s velitelem pražské vojenské posádky generálem Paulem Kestřánkem přispěl k tomu, že převrat proběhl bez krveprolití.

V dnešním čísle časopisu „Václav“ je k dispozici článek, který pojednává o tom, jak se v Praze 7 uskutečnil tento významný historický moment. Václav je časopis, který vydává Pražský klub historického oddělení Českého institutu pro vědu o Evropě. Vydává se vždy v říjnu a je zaměřen na historii Prahy a jejího regionu. V posledním čísle je k dispozici článek o tom, jak se v Praze 7 uskutečnil tento významný historický moment.

Václav

Magistrátní úřadovna v Holešovicích v roce 1911 vyřídila 39 643 spisů

Pražská obec provozovala v roce 1910 celkem 83 kilometrů a 219 metrů tramvajových tratí

Pastviny zabíraly ještě v roce 1919 v rámci katastrálního území Holešovic-Bubnů celkem 44 hektarů

V Holešovicích-Bubnech bylo dle sčítání z února 1921 celkem 11 896 bytů

V roce 1920 celková zastavěná plocha v Praze 7 činila 21 %

Lanová dráha na Letnou přepravila v červnu 1914 celkem 52 595 osob

V mnoha pražských rodinách byla ovšem radost z dosažení samostatnosti zakalená tragédií. Na podzim 1918 vrcholila ve střední Evropě epidemie tehdy nevyléčitelné španělské chřipky. V Praze na ni denně umíraly desítky lidí. „Mezi 165 osobami zemřelými od 1. do 18. října t. r. byl u 126 shledán chřipkový zánět plic,“ psaly tehdy Národní listy. Nemoc byla poněkud překvapivě fatální především pro mladé lidi ve věkové skupině 15–40 let. K šíření epidemie výrazně napomáhala celkově snížená imunita obyvatel způsobená válečným strádáním. Jak nemoc rádila v chudých dělnických obydlištích v Holešovicích, netřeba domýšlet.

Vedle problémů s obžívou museli obyvatelé Holešovic řešit další praktické problémy. Na přelomu let 1918 a 1919 byl pro automobily a povozy uzavřen provizorní dřevěný most spojující Holešovice s Libní, který vznikl na počátku 20. století a měl sloužit do doby, než bude postaveno přemostění definitivní. K tomu došlo až v roce 1928, kdy byl otevřen Libeňský most. Až na jaře 1919 uvolnil magistrát prostředky pro nejnutnější opravy. Zdá se, že toto spojení naší čtvrti je zakleté.

Stávky a nepokoje

Po skončení války a odeznění euforie z obnově samostatnosti bylo třeba urychleně řešit problémy z válečných let. V první řadě bylo nutné zajistit pro Prahu potraviny. Nucený vývoz a zásobování nenasytné armády sice skončily, ale situace se zlepšovala velice pomalu.

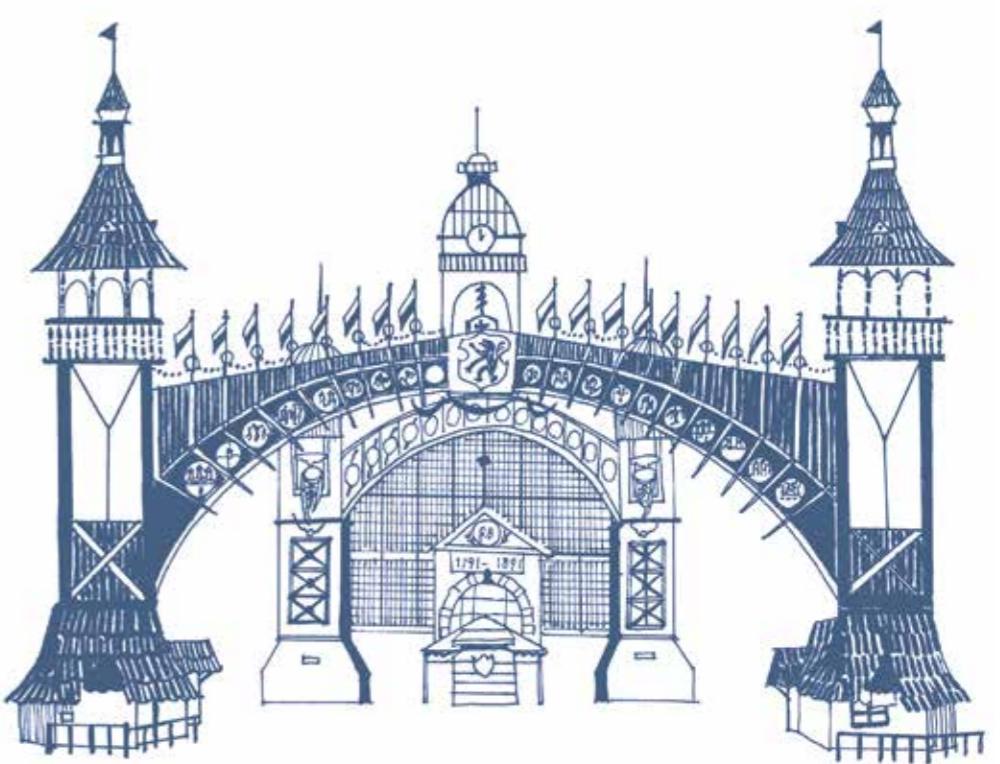
Novy režim také přinesl změny na pražské radnici, dosavadní primátor Dr. Karel Groš resignoval a sbor obecních starších byl rozpuštěn. Místo něj vznikla Ústřední správní komise hlavního města Prahy v čele s Dr. Přemylesem Šámallem (pozdějším kanclérem prezidenta Masaryka). Osmačtyřicetičlenné orgánu měla Praha 7 celkem sedm zástupců - socialisty Františka Hanzlíčka a Bohuslava Procházku, národního demokrata Františka Tintéru, nejsilnějším ovšem byli zastoupeni „sedmičkoví“ sociální demokraté - Václav Ksandr, novináři Jan Kouša a Jan Skála a Ferdinand Kellner. Posledně jmenovaný, původně zaměstnáný železniční oficiál, dnes již pozapomenutý Ferdinand Kellner byl významný komunální politik mezi válečné Prahy. Tento dlouholetý člen pražské městské rady působil ve třicátých letech také jako první náměstek primátora Dr. Karla Baxy, a byl tak prakticky druhým nejmocnějším mužem hlavního města. Kellner byl zároveň předsedou Bytového družstva zřízeného a dělníků železničních v Praze, které ve dvacátých letech vystavělo několik domů pro své členy (mj. i objekt Domoviny, sám Kellner bydlel hned vedle v ulici Na Maninách 30).

I přes válečné útrapy počet obyvatel Prahy 7 narůstal, podle sčítání v roce 1921 našlo svůj domov v Holešovicích-Bubnech již přes 46 tisíc lidí. Celá čtvrť se dala považovat za dělnickou, protože přes 20 tisíc zdejších občanů pracovalo v průmyslu nebo drobných živnostech. Životní úroveň ale stoupala velice pomalu, i nadále fungovaly například městem spravované a financované jídelny, kde se stravovaly tisíce nemajetných Pražanů. Nespoločnost se projevovala útoky na obchody, pokusy o rabování a často otevřeným antisemitismem. V této atmosféře se 15. června 1919 konaly první poválečné komunální volby, v nichž své

Prahu XIX. V souvislosti se zákonem byla také zavedena dvouúrovňová samospráva. Kromě hlavního orgánu, tedy Ústředního zastupitelstva hlavního města, vnikly i místní výbory, které měly vykonávat správu jednotlivých městských částí. Praha 7 vlastní výbor neměla, ale patřila s historickými částmi I–VI pod jeden společný orgán. Pravomoci výborů byly ale beztak velice malé, což se tehdy stalo terčem kritiky levicových stran. Je patrné, že ani v této otázce se toho za téměř sto let mnoho nezměnilo.

První komunální volby ve sjednocené Praze se konaly v září 1923. Vítězila v nich Česká strana socialistická (národní socialisté), primátorem se stal její člen JUDr. Karel Baxa. Nejvýše postaveným zástupcem Prahy 7 byl komunistický novinář Jan Skála ve funkci druhého náměstka primátora. Výsledky voleb v Praze 7 kopírovaly ty celopražské - vítězili socialisté, druzi byli komunisté, těsně následovaní národními demokraty. Přes tisíc voličských hlasů získali sociální demokraté a živnostenská strana. Za zmínu stojí i volební účast, která dosáhla dnes stěží představitelných 88 %. Je ovšem nutné poznamenat, že účast v obecních volbách byla tehdy (s drobnými výjimkami) povinná.

Vznik Československa v říjnu 1918 ukázal, jak moudří byli obecní starší v Holešovicích-Bubnech, když se v roce 1884 rozhodli vstoupit do svazku s Prahou. Sedmička byla tehdy již plně integrovanou čtvrtí s infrastrukturou propojenou s ostatními částmi tehdejší Prahy a využívala výhod s tím spojených. Nejen díky své poloze byla již tehdy sídlem významných celopražských podniků. Následující události v dějinách Prahy 7 do značné míry kopírovaly přes všechny následující změny až do dnešních dnů. Například Bubeneč, jehož část dnes patří k Praze 7, spadal společně s Dejvicemi, Sedlcem, Vokovicemi a Veleslavínem pod

Viděl zeměkouli tak jako jen hrstka lidí na planetě. Ve třinácti se díky Juriji Gagarinovi nadchl pro kosmonautiku a před čtyřiceti lety strávil sedm dní na oběžné dráze. Stal se tak prvním evropským kosmonautem. Čerstvý sedmdesátník Vladimír Remek se také zasloužil o to, že část Agentury pro evropský družicový systém sídlí právě na Sedmičce. Potkali jsme se symbolicky v kavárně Lajka.

Vladimír Remek (*1948) je bývalý vojenský pilot a jediný československý a první evropský kosmonaut, který před čtyřiceti lety, 2. března 1978, na raketě Sojuz 28 vzletl do vesmíru. Do roku 1995 sloužil ve vojenském letectvu, naposledy jako ředitel Vojenského muzea letectví a kosmonautiky v Praze-Kbelích. Poté byl obchodním zástupcem ČZ Strakonice v Rusku, dva roky obchodním radou na českém velvyslanectví v Moskvě a v letech 2004 až 2013 poslancem Evropského parlamentu za KSČM. V letech 2014 až 2018 vykonával funkci velvyslance České republiky v Rusku.

Koukáte se často na oblohu?

No poslední dobou víc, znova mě to začalo zajímat. Dlouhou dobu jsem byl hodně pracovně zaneprázdněn, ale teď mám více času. Nikdy jsem nebyl astronom, ale nějaká souhvězdí si pamatuji. Nedávno byl velmi dobré pozorovatelný úplněk a i teď je poměrně jasné nebe, tak se mi občas ty oči zatoulaří.

Na co přitom myslíte, vzpomínáte?

Ne, to většinou ne. To spíš teď, když bylo to čtyřicáté výročí, tak mi to lidé připomínali. Člověk přece nemůže pořád myslet na minulost. Samozřejmě, že žijí s určitým pocitem hrdosti a s tím, že jsem dostal mimořádnou příležitost. Já jsem ale většinou žil v budoucnosti, to až teď, když jsem v penzi a je mi sedmdesát, tak si i zavzpomínám. Myslím na leccos a taky koukám na nebe, ale ne tady v Praze, ale v domku, který máme za Prahou.

Hodně lidí si stěžuje na světelný smog ve městech. Jak to vnímáte vy?

Problém s tím mají většinově hvězdáři, třeba v brněnském planetáriu když chtějí dělat pozorování, tak musí vyjet mimo Brno. Mně to upřímně nevadí, naopak mám svým způsobem světlo rád. Já pamatuju ještě dobu, kdy jsem jako malý jezdil v padesátych letech za příbuznými do vesnice na Novohradsku, kde nebyla zavedena elektrina. Lidi odtud jezdili za prací do Českých Budějovic. Vzpomínám si, jak se chodilo hrozně brzy ráno na vlak, nikde žádné pouliční lampy, šli jsme po cestě, která ani nebyla asfaltová. Cesta na nádraží trvala asi tři čtvrtě hodiny a ti starí mi říkali: „Víš, jak se v noci drží směr? Dívaj se nahoru, protože nad cestou nedojou větve úplně k sobě a ty vidíš hvězdnou oblohu a víš, kam máš jít.“ Horší samozřejmě bylo, když bylo zataženo nebo padal sníh (smích). Jsem také bývalý letec, a kdyby se nesvítilo, tak se při nočním létání nemáte podle čeho orientovat. Mimochodem na osvětlená města je velmi hezký pohled i z té oběžné dráhy. Hned poznáte, když třeba letíte nad Evropou, je to prostě velmi zajímavé a působivé.

</div

Jak to vlastně tehdy nesl Oldřich Pelčák - vás konkurent? Poznamenalo to nějak vás vztah, nebo jste přátelé?

Já myslím, že jsme. Nemůžu říct, že bychom se pravidelně navštěvovali, ale potkáváme se. Naposledy jsme se viděli v Brně při tom 40. výročí. Máme pořád přehled, co se děje s rodinami, co dělají děti a tak dále. My jsme se s Oldou totiž znali dálko předtím, než jsme přišli do Hvězdného městečka - studovali jsme spolu čtyři roky na akademii, kde jsme se velice dobře poznali. Poprvé jsme se potkali v roce 1970 u výcvikové letky v Žatci, takže se známe skoro padesát let a máme za sebou spoustu společných zážitků. Z té české pětice, která v roce '76 absolvovala akademii v Moninu, jsme ale zůstali už jen my dva, tři další odešli předčasně.

Zdalo se vám o vesmíru před tou cestou a po ní?

To je dobrá otázka. Před letem se mi přímo o vesmíru nezdálo. Ale mívám jsem sny, že létám - stačí se jen lehce rozeběhnout a vzneseu se. Pravdu je, že když jsem se dostal do bezvízného stavu, tak ten pocit byl podobný, jako když se vznášíte. Měl jsem dojem, že už jsem to zažil. Když jsem o tom přemýšlel, napadlo mě, že je to pravděpodobně spojené s naší nejstarší zkušeností v děloze - i tam se de facto vznášíme.

Prý jste se během výcviku učili ovládat i zubní vrtačku? Stal jste se zubařem ve vesmíru?

To byla jen taková epizoda. V tu dobu byli ve vesmíru dva kosmonauti, Jurij Romanenko a Georgij Grečko, a oba si tehdy stěžovali na bolesti zubů. Sice na lodi máte zásobu určitých prášků proti bolesti, ale pro jistotu nám udělali i zubařský rychlokurz. Naučili nás pracovat s vrtačkou, ale žádný zub jsme v reálu nevrtili. Když se kolegové dozvíděli, že nejsme profesí zubaři, radši to zaplašili těmi prášky (smích).

Přivezl jste si z vesmíru nějaký suvenýr?
Ano, ale nemám to doma, ty nejdůležitější věci mám v sejfу v bance. Zůstaly mi na památku například hodinky. Není na nich sice nic tak mimorádného, jen jsou spojené s tím letem. Já mám hodinky moc rád, mám vlastně malou sbírku převážně náramkových hodinek. Donedávna jsem měl i takový jakoby náhradní oděv a taky takovou čepičku, kterou jsme měli pro případ přistání někde mimo civilizaci a při chladu. Občas jsem si ji jen tak z hecu vzal, to už je asi třicet let. Manželka ale jednoho krásného dne usoudila, že by potřebovala vyprat. Hodila to do pračky, ale vlněná čepička se srazila, takže teď už není ani na panenku, ani na medvídka.

Údajně jste během letu porušoval doporučený spánkový režim a kochal se pohledem na Zemi.

Že bych vůbec nespal, to zas ne, ale poslední noc před návratem jsme probděli. Jinak jsem spal v průměru asi 4 hodiny a opravdu to bylo tak, že jsem se chtěl dívat. Protože když chodil spát podle denního řádu, byl bych 8 hodin odpojený od vnějšího světa - 8 hodin je třetina dne, takže

přibližně třetinu zemského povrchu od zhruba nějakého 52. stupně severní a jižní šířky bych prostě neviděl.

Co zajímavého jste viděl?

Viděl jsem úžasné věci. Třeba jezera na severoamerickém kontinentu, kde právě začaly praskat ledy. Nebo jak pod námi „projel“ meteor, a to několikrát. Některé momenty mi obzvlášť utkvěly v paměti. Třeba když jsem byl v bezvízném stavu natolik uvolněný, že jsem vnímal pulz vlastního srdce, zdálo se mi, jako by nepatrné pulzoval celým mým tělem. Byl to unikátní moment, kdy jsem si ten bezvízný stav uvědomoval v plném parádě, což na Zemi nemáte nikdy sanci zažít. Taky jsem si tam tehdy říkal, že by mě zajímal, co budu dělat za 10, 20, 30, 40 let. Kladl jsem si otázky, zda budu mít rodinu, co budu dělat, jestli se ještě někdy dostanu do vesmíru, a podobně. Ale do vesmíru jsem se už nikdy nepodíval.

Zato jste se přestěhoval na Sedmičku.

Jak se vám tady žije?

My tady bydlíme už 34 let. Není to daleko do centra, zároveň to máme blízko do Stromovky. Jsme tu velmi rádi.

Je něco, co vás tady štve?

Některé věci se dlouho táhnou, třeba Bubny, prostor, který vlastně dělí Prahu 7 na dvě části. Přitom je to do Holešovic nedaleko, ale pokud nechcete riskovat a porušovat pravidla, tak musíte to kolejistě obcházet, přitom je to kousek. To mě třeba mrzí. Jsem zvědavý, jestli se výstavby v této oblasti dožiju.

Když jsme u těch nepřirozených hranic - v jednom rozhovoru jste řekl, že z vesmíru vidíte jen přirozené hranice, takže si uvědomíte, že ty ostatní jsou jen výmyslem lidí. Odrazilo se toho poznání nějak ve vaší pozdější politické kariéře?

Z vesmíru opravdu není vidět nic jiného než přirozené hranice. Neexistují ale jen hranice mezi státy, ale mezi skupinami lidí ve společnosti. Možná jsou ty hranice mnohem komplikovanější mezi bohatým severem a chudým jihem a tyhle problémy nejdříve řešit jednoduchými způsoby. Všechny ty hranice ale vytvoří člověk a je jenom na něm, aby v nich pokračoval, nebo se je pokusil eliminovat. V řadě případů se to daří, třeba právě v oblasti letectví a kosmonautiky, kde se ty hranice rozpoúštějí.

Má podle vás do budoucna nějaký Čech šanci stát se kosmonautem?

Já si myslím, že ano. Ty možnosti se v podstatě rozšířily a jsou mnohem bližší. Několik let jsem patřil mezi podporovatele soutěže pro mládež, která se jmenovala Mars 2000. Závěrečným vyvrcholením byla cesta do Transne, což je město mezi Lucemburkem a Bruselem, kde je kosmické středisko pro veřejnost. Tam si účastníci mohli vyzkoušet simulovaný let na raketoplánu, simulaci bezvízného stavu a jiné věci.

Nedávno jsem potkal jednoho účastníka, který dneska létá jako pilot ČSA. Čili zájem u lidí je. Doufám, že ta cesta povede přes Evropskou kosmickou agenturu. Některí říkají, že bylo potřeba, aby tam Česká republika „přihodila“, aby získala lepší pozici a mohla usilovat o místo v mezinárodním týmu. Doufám, že se to jednou podaří. ●

Využil jste nějak zkušenosti z vesmíru ve svém pozdějším životě?

To je velmi komplikovaná otázka. Lidé se mě často ptají, zda ten let změnil můj pohled na svět. Já si myslím, že ano, ale nemám srovnaný, jaký bych byl, kdybych neletěl. Myslím ale, že jsem se díky té zkušenosti uměl na nejrůznější věci podívat z většího nadhledu. Nejvíce jsem zkušenosti z kosmonautiky využil v Evropském parlamentu, kde jsem se kromě jiného velmi intenzivně věnoval problematice evropské kosmické politiky a projektu Galileo. Moc jsem stál o to, abychom se stali členy Evropské kosmické agentury a aby její sídlo bylo právě v Praze. Nebyl jsem samozřejmě sám, kdo o to usiloval. Netrpím mání zvětšovat své zásluhy (smích). Ale dodnes si pamatuju, jak jsem při několika jednáních oznámil střet zájmů, protože bydlím asi tak 500 metrů od místa, které se v Praze jako sídlo agentury nabízelo. Říkal jsem taky z legrace, že pokud tam ta agentura vznikne, tak tam budu dělat v penzi vrátného. Všichni se zasmáli a zároveň zbystrili, což byl účel. V tom parlamentním výboru všichni věděli, že jsem bývalý kosmonaut, a také věděli, že Praha je důstojné místo. Za tu věc se bili lidé napříč politickým spektrem a jsem nesmírně rád, že to nakonec dobré dopadlo.

Vídáte se ještě s kolegy kosmonauty, existuje nějaká komunita?

Ano, existuje, a to v rámci asociace Space Explorers (průzkumníků vesmíru - pozn. redakce), tedy účastníků kosmických letů. Osobně jsem se účastnil hned prvního kongresu v roce 1985 nedaleko Paříže. Zatím poslední setkání proběhlo v Toulouse taky ve Francii, byl to jubilejní třicátý ročník, dvakrát se totiž setkání nepodařilo zorganizovat. Vyměňujeme si tam zkušenosti. Ti, kteří jsou aktivní a létají, mají většinou nějaké přednášky, třeba o zajímavostech z kosmonautiky. Někdy se zvou i vdovy po kosmonautech, několikrát se účastnila vdova po Gagarinovi. Další setkání má být v Minsku, tam se chystám, protože jsem tam byl několikrát v životě a chtěl bych, aby se tam podívala i manželka.

Má podle vás do budoucna nějaký Čech šanci stát se kosmonautem?

Já si myslím, že ano. Ty možnosti se v podstatě rozšířily a jsou mnohem bližší. Několik let jsem patřil mezi podporovatele soutěže pro mládež, která se jmenovala Mars 2000. Závěrečným vyvrcholením byla cesta do Transne, což je město mezi Lucemburkem a Bruselem, kde je kosmické středisko pro veřejnost. Tam si účastníci mohli vyzkoušet simulovaný let na raketoplánu, simulaci bezvízného stavu a jiné věci.

Nedávno jsem potkal jednoho účastníka, který dneska létá jako pilot ČSA. Čili zájem u lidí je. Doufám, že ta cesta povede přes Evropskou kosmickou agenturu. Některí říkají, že bylo potřeba, aby tam Česká republika „přihodila“, aby získala lepší pozici a mohla usilovat o místo v mezinárodním týmu. Doufám, že se to jednou podaří. ●

Dům, kde se z mužů stávají kluci

Když půjdete v Tusarově ulici kolem staré budovy naproti azylovému domu a stoupnete si na špičky, můžete každé úterý a čtvrtok pozorovat nadšence stojící u třicetimetrové autodráhy. V ruce budou svírat něco jako joystick, a i když mnohým z nich už dávno bylo padesát či šedesát, v jejich soustředěných tvářích určitě zahlédnete klučičí radost.

Text-Miša Dostálková Illustrace-Saki Matsumoto

Vitejte v klubu dráhových automodelářů, který na Sedmičce funguje již půlstoletí. „V září 1968, po příchodu normalizační šedi, jsme si se skupinkou kamarádů řekli, že když to tady teď nebude stát za nic, založíme si modelářský klub. Počátkem šedesátých let se začala ve světě, především ve Velké Británii, prosazovat nová modelářská disciplína - závody automodelů s elektrickým pohonem na speciálních dráhách. Postupem času jsme se s tímto modelářstvím především díky zahraničním časopisům začali seznámat i my v tehdejším Československu,“ vzpomíná na počátky předseda klubu Libor Putz. Klub, jenž se oficiálně jmenuje Slot Car Racing Club - Praha 7 (SCRC-Praha 7), v současné době spadá pod křídla Domu dětí a mládeže Prahy 7 a organizačně je začleněn do Svazu modelářů České republiky.

Podobných klubů je v ČR registrováno téměř třicet. „Některé kluby zanikají, jiné vznikají, ale někdy mají jepci život. Hlavní podmínek, po minulosti nadšení a obětavost vedoucích, je sehnat vhodnou klubovnu za přijatelný nájem. Takovou, kde by si klub mohl postavit vhodnou autodráhu,“ doplňuje sdílný pan Putz, který je v duchu, jak sám říká, má dostatek času. V úterý dohlíží na kroužek automodelářů, čtvrtky patří spíše jeho vrstevníkům, kteří se modelářskému koníčku věnují podobně dlouho jako on.

Děti s pájkou

Modelářský kroužek pro mladé, který vede Luděk Seifert, jenž sám kdysi v takovém kroužku začínal, je určen dětem přibližně od osmi let. Začínají s papírovými karoseriemi, které si samy vytvářejí. Sestavují podvozky, obrúšují pneumatiky, nastríkávají barvu na karoserie a seznamují se s stavěním pravidly. Jemnou motoriku rozvíjejí prací s náradím, ale třeba i s pájkou. Pak mohou vyjet na svůj první závod, jímž bývá

mistrovství kroužku. Pokračovat pak mohou v závodech mistrovství Prahy a pro úspěšné je vrcholem mistrovství České republiky mládeže.

V současnosti automodelářský kroužek navštěvuje asi osm chlapců a dvě dívky, celkově má klub 25 členů všech věkových kategorií. „Za těch posledních let se tu už vystřídaly generace. Děti, které u nás začínaly, vyrostly, měly vlastní děti a ty sem začaly chodit také,“ dodává předseda klubu. Celou dobu našemu rozhovoru přihlíží desetiletý Vojta. Usmívá se, v ruce drží vlastnoručně vyrobený model, který mi nesmíle ukazuje, a soustavně přikyvuje. Až po chvíli pochopím, že reaguje na slova pana Putze. „Mně o kroužku řekl táta. Vzal mě sem, ať se podívám, jestli by mě to taky bavilo. No a od té doby tady dělám tohle...“ vyrobené autíčko má v tu chvíli přímo pod nosem. Nejspíš právě dostalo nový lak, protože učitím intenzivní výněk barvy. Další dva o trošku starší kluci, Michal a Štěpán, si povídají nechtejí. Pravděpodobně velmi rychle pochopili, že nepatří mezi znalce, nerozumí elektrickým motorkům a náležitě neoceníme jejich dráhu, na které může startovat až osm modelů současně. Když se ale za mě pan Putz přimluví, nechají mě vyzkoušet si na vlastní kůži řízení jednoho z modelů. Samozřejmě mi nevěří žádný z těch, co si pečlivě doladují, ale i zde mě pan Putz zachrání a osloví jednoho ze svých kolegů. Dostanu model, u nějž ve vteřině zapomenu název, ale dokonale popíšu barvu - kanárkové žlutá. Ovládání joysticku, kterému se slangově říká rég, je překvapivě jednoduché. Ukazováčkem se pouze přidívá „plyn“. Když mi hned v první závodní řízení jednoho z modelů. Samozřejmě mi nevěří žádný z těch, co si pečlivě doladují, ale i zde mě pan Putz zachrání a osloví jednoho ze svých kolegů. Cítit vůně lepidla, opět tam byl výřec a milý pan Putz a konečně - opět tam byly soustředěně tváře s klukovskýma očima. Až někdy půjdete kolem, nezapomeňte nakouknout! Ale pozor, jen úterky a čtvrtky. ●

Zaujal vás aktivity klubu?
Automodelářský kroužek pro děti od 7 do 15 let probíhá v úterý od 16 do 18 hodin (Luděk Seifert, 730 664 196, seifert.ludek@hotmail.com). Pro starší je ve čtvrtk ve stejném čase klubový den (Libor Putz, 774 960 242). Novinkou je klub pro školní děti v úterý od 14 hodin. Po předchozí domluvě můžete přijít kdykoliv. www.scrc7.wz.cz

Ríjen

Po
18
Út
20
St
21
Čt
22
Po
23
Út
24
St
25
Čt
26
Po
27
Út
28
St
29
Po
30
Út
31

NCSU PRAHA GALERIE JELENÍ 18.00
Fotograf Festival #8 Neprožitý život; Špehování reproducované práce; Vystavování zaměstnání

JATKA78 18.30 Black Black Woods
Černocerný les, kde se potkávají otec se synem

LA FABRIKA 19.30 Vojtěch Dyk a B-Side Band Koncert

STUDIO ALTA 19.30 Assemblage Představení v choreografii držitelky ocenění Tanečnice roku 2015 o vzniku, rozkladu a proměně věcí

VILA ŠTVANICE 20.00 Don Juan aneb Strašlivé hodování Juanovsky zlá folkorní hra pro ženy každého věku

Po
1
Út
2
St
3
Čt
4
Po
5
Út
6
St
7
Čt
8
Po
9
Út
10
St
11
Čt
12
Po
13
Út
14
St
15
Čt
16
Po
17
Út
18
St
19
Čt
20
Po
21
Út
22
St
23
Po
24
Út
25
St
26
Po
27
Út
28
St
29
Po
30
Út
31

KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Malujeme venku: Gauguin Plénérové malování

PLANETÁRIUM PRAHA 17.00 Astronomie a fyzika Křest knihy Petra Kulhánka

LA FABRIKA 19.30 Vojtěch Dyk a B-Side Band

VILA ŠTVANICE 20.00 Krásá střídá nádheru

PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Měsíční sonáta

DOX 19.00 Navždy spolu

LA FABRIKA 19.30 Walls & Handbags

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Tamura

PARALELNÍ POLIS 18.00 Bitcoin a účetnictví

DOX 19.00 Útočiště Představení Farmy v jeskyni na téma útěku a emigrace

JATKA78 19.30 Kolaps Novocirkusový kolaps v podání legendárních Losers

LA FABRIKA 19.30 V hodině rysa Zuzana Bydžovská, Daniel Krejčík a Petra Horváthová

STUDIO ALTA 19.30 Uhozené květinou Představy o ženách, které vytváří společnost a které si někdy vytvářejí i ony samy

KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Paleta chutí

PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Morava 360

LA FABRIKA 19.30 Barbora Poláková Benefiční koncert pro Cestu domů

DIVADLO RADAR 20.00 Jak se dělá divadlo

PARALELNÍ POLIS 17.30 Jak odkázat své kryptoměny?

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Mutus liber Představení podle návodu z roku 1677

VILA ŠTVANICE 20.00 Láska ke třem pomerančům Komedie plná vitamínů

VELETRŽNÍ PALÁC 16.30 Karel Čapek jako sběratel umění Přednáška

KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 V. Drábek: Máchovské putování – Krkonošská pouť

STUDIO HRDINŮ 20.00 Série bezduvodních aktů Derníera hry O. Novotného

PLANETÁRIUM PRAHA 17.30 Astrokurz

STUDIO ALTA 19.00 Lukáš Škorvánek: Mor Ho! Výstava experimentálních kreseb a linorytů

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

PIDIVADLO 20.00 Prachy? Prachy!

PLANETÁRIUM PRAHA 20.30 Kosmogonie

GALERIE NA MILADĚ do 8. 11. K. Netolická: Ptačí vnitřní

GALERIE NA ŪRADĚ do 9. 11. Václav Berdych: Smutek těch dnů – týden poté

GALERIE SCARABEUS Historické loutky a loutková divadla

HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA do 20. 10. Filip Dvořák: Four Black Horses in the Sunset 10.–31. 10. Markéta Jáchimová, Ondřej Čech: Interieur Domestique 25.–31. 10. Quiet Chamber, Noisy Heart 26.–31. 10. untitled_collective: yard sale

POLANSKY GALLERY do 27. 10. Adam Holý: Post Post Mantra do 27. 10. Emmy Skensved: Room & Bored

TRAFO GALLERY do 25. 10. Andrea Lédlová, Jakub Tytykal: Metafyzické večerníky

NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM do 21. 10. Litomyšl do 28. 10. 90 let Harley-Davidson Club Praha 19. 10.–30. 6. 2019 Made in Czechoslovakia aneb průmysl, který dobyl svět 19. 10.–30. 6. 2019 Pražské vzorkové veletrhy

NÁRODNÍ ZEMĚDĚLSKÉ MUZEUM 5.–6. 10. Za tajemství potravin aneb víš, co jíš? 5.–6. 10. Biojamark do 31. 12. Největší objev: Fenomén zemědělství ve 100 předmětech

PLAŠTÍK GALLERY do 27. 10. Adam Holý: Post Post Mantra do 27. 10. Emmy Skensved: Room & Bored

TRAFO GALLERY do 25. 10. Andrea Lédlová, Jakub Tytykal: Metafyzické večerníky

Vícedenní akce

BOTANICKÁ ZAHRAĐA do 21. 10. Dýňový podzim 13.–28. 10. Výstava pro všechny smysly 20.–21. 10. Dýňové hrátky

DOX 18. 10.–4. 2. 2019 Hard Times do 19. 10. Stanislav Libenský Award 2018 do 12. 11. Viktor Frešo: Tak tomu říkám koncept do 31. 12. Aleš Hnizdík: Genetický kód vědomí

GALERIE AVU 1.–25. 10. Hana Chmelíková, Radka Doubravová: Poznámka o přístupnosti č. 1

GALERIE JELENÍ 8. 10.–4. 11. Fotograf Festival #8: Neprožitý život; Špehování reproducované práce; Vystavování zaměstnání

GALERIE KURZOR do 20. 11. Podmínky nemožnosti VI/VII

St
3
Čt
4
Po
5
Út
6
St
7
Čt
8
Po
9
Út
10
St
11
Čt
12
Po
13
Út
14
St
15
Čt
16
Po
17
Út
18
St
19
Čt
20
Po
21
Út
22
St
23
Po
24
Út
25
St
26
Po
27
Út
28
St
29
Po
30
Út
31

KKC ART NA LETNÉ 17.00 Ríjnová vernisáž výtvarných děl Nové obrazy, kresby, kaligrafie a koláže

PLANETÁRIUM PRAHA 17.00 Astronomie a fyzika Křest knihy Petra Kulhánka

LA FABRIKA 19.30 Blátem po hlavě Loutková komedie pro dospělé a děti z rozvrácených rodin

STUDIO ALTA 19.30 Die Rache Psychedelický western z česko-německého pomezí

BIO OKO 20.00 Jack staví dům Slavnostní premiéra nového filmu Larse von Trieria

PARALELNÍ POLIS 14.00 Neziskovky bez dotací Debata

VELETRŽNÍ PALÁC 16.30 Face to face S umělcem Jiřím Petrbokem a kurátorem Otto M. Urbanem na výstavě Hořící srdce

HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Interieur Domestique Vernisáž výstavy

STUDIO ALTA 19.30 Uhozené květinou Představy o ženách, které vytváří společnost a které si někdy vytvářejí i ony samy

KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Paleta chutí

PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Morava 360

LA FABRIKA 19.30 Barbora Poláková Benefiční koncert pro Cestu domů

DIVADLO RADAR 20.00 Jak se dělá divadlo

PARALELNÍ POLIS 17.30 Jak odkázat své kryptoměny?

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Mutus liber Představení podle návodu z roku 1677

VILA ŠTVANICE 20.00 Láska ke třem pomerančům Komedie plná vitamínů

VELETRŽNÍ PALÁC 16.30 Karel Čapek jako sběratel umění Přednáška

KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 V. Drábek: Máchovské putování – Krkonošská pouť

STUDIO HRDINŮ 20.00 Série bezduvodních aktů Derníera hry O. Novotného

PLANETÁRIUM PRAHA 17.30 Astrokurz

STUDIO ALTA 19.00 Lukáš Škorvánek: Mor Ho! Výstava experimentálních kreseb a linorytů

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

PIDIVADLO 20.00 Prachy? Prachy!

PLANETÁRIUM PRAHA 20.30 Kosmogonie

Čt
4
Po
5
Út
6
St
7
Čt
8
Po
9
Út
10
St
11
Čt
12
Po
13
Út
14
St
15
Čt
16
Po
17
Út
18
St
19
Čt
20
Po
21
Út
22
St
23
Po
24
Út
25
St
26
Po
27
Út
28
St
29
Po
30
Út
31

PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Morava 360

LA FABRIKA 19.00 Tango, ó tango, aneb čekání na polární září Taneční komedie s prvky činohry

JATKA78 19.30 Proton!!! Jeviště rozhlasová reportáž o objevu zapadlé české kapely Proton

LA FABRIKA 19.30 Blátem po hlavě Loutková komedie pro dospělé a děti z rozvrácených rodin

STUDIO ALTA 19.30 Die Rache Psychedelický western z česko-německého pomezí

PIDIVADLO 20.00 R.V.G.M.

PLANETÁRIUM PRAHA 18.30 Naše bouřlivá planeta

HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Sosna: denný krygr Djíské hraní

TOVÁRNA 19.00 Architektura a udržitelný rozvoj Konference, www.aur-konference.cz

VILA ŠTVANICE 20.00 Magdaléna lascivní a kajícná Barokní muzikál v bazénu

DOX 21.00 Cesta Představení Farmy v jeskyni na střeše Doxu a ve vzducholodi Gulliver

ŘEZÁČOVО NÁMĚSTÍ 8.30–14.00 Farmářské tržiště Heřmanák

ORTENOVO NÁMĚSTÍ 9.00–14.00 Bleší trh

VNITROBLOCK 11.00–17.00 Kup si vohoz Dobročinný bazar s oblečením pro každého

BOTANICKÁ ZAHRAĐA 14.00 a 16.00 Javorv Podzimní barvy sbírky javorů

STUDIO ALTA 14.00 a 17.00 Putování ve větvích / EKOvítězství Tanečně-divadelní inscenace pro děti od 5 let

PIDIVADLO 15.00 Dětské představení Vice informací na www.pidivadlo.cz

PLANETÁRIUM PRAHA 15.00 Polaris

DIVADLO RADAR 16.00 Viking Vike

STUDIO ALTA 14.00 a 17.00 Putování ve větvích / EKOvítězství Tanečně-divadelní inscenace pro děti od 5 let

BIO OKO 15.00 Aida Zážnam Verdiho opery z Metropolitní opery v New Yorku

PIDIVADLO 15.00 Dětské představení Vice informací na www.pidivadlo.cz

PLANETÁRIUM PRAHA 15.00 Polaris

DIVADLO RADAR 16.00 Za pohádkou kolem světa

VELETRŽNÍ PALÁC 19.00 Opening '18 Slavnostní otevření sbírkové expozice a nových výstav

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

LA FABRIKA 19.30 Vzduchem Novinka Losers Cirque Company

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Everywhen Intermediální performance o neustálé rotaci dějin

LA FABRIKA 19.30 Vzduchem Novinka Losers Cirque Company

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Everywhen Intermediální performance o neustálé rotaci dějin

DIVADLO RADAR 20.00 Uprostřed polí Jedno kupé, sedm lidí a za oknem jen pole

PLANETÁRIUM PRAHA 13.00 a 18.30 Kosmogonie

BIO OKO 15.00 Samson et Dalila Zážnam opery z Metropolitní opery v New Yorku

PIDIVADLO 20.00 Slepice

VILA ŠTVANICE 20.00 Dvě komedie v komedii Nevažné divadlo na divadle o závažných věcech

PLANETÁRIUM PRAHA 17.00 Naše bouřlivá planeta

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

LA FABRIKA 19.30 Vzduchem Novinka Losers Cirque Company

PIDIVADLO 20.00 Slepice

VELETRŽNÍ PALÁC 19.00 Opening '18 Slavnostní otevření sbírkové expozice a nových výstav

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

LA FABRIKA 19.30 Vzduchem Novinka Losers Cirque Company

PIDIVADLO 20.00 Slepice

PLANETÁRIUM PRAHA 17.00 Naše bouřlivá planeta

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

LA FABRIKA 19.30 The Watcher Tanečně hudební show 420PEOPLE & Please The Trees

STUDIO HRDINŮ 20.00 Dílo Hra Elfriede Jelinek v režii Miroslava Bambuška o svářáném teambuildingu v srdeci Alp

BOTANICKÁ ZAHRAĐA 16.00–19.00 Halloween Večer piny magie

DOX 18.30 (S)tísek doby Kulatý stůl novinářů k aktuálním tématům posledního měsíce

LA FABRIKA 19.30 Federer – Nadal Naše činy může soudit pouze jestřábí oko!

ALFRED VE DVOŘE 20.00 Hubiny Kde se bohům nedáří až tak tolik věčným a nam lidem se nepoštěstí vždycky včas vyfrádat

DIVADLO RADAR 20.00 Amazonie Zdánlivé protipóly mohou mit kolikrát mnohem více společného, než se může zdát

STONE PROJECTS do 5. 10. Pavla Malinová

VELETRŽNÍ PALÁC 4.–6. 10. Lunchmeat Festival 2018 4.–5. 10. Symposium on Digital Arts 24. 10.–3. 11. 2019 Valentýna Janů: I'm sry, Egill Sæbjörnsson: Schody, Moving Image Department #9: Touha v jazyce, Otevřený depozitář umění Asie, Pravda vítězí(vá) Obrazy nejen z českých dějin 27.–28. 10. Pražská muzea 1918–2018

VÝSTAVIŠTĚ 6.–7. 10. Astrovítězství 11.–13. 10. Pragodent 24.–25. 10. Gaudeamus Alkotour 25.–29. 10. Designblok

ZAHORIAN & VAN ESPEN 25. 10.–14. 12. J. Kyša: Fifth Force

PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 a 15.00 Polaris Nová pohádka pro děti od 5 do 105 let

KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Kurt Gebauer: Umění ve veřejném prostoru

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

LA FABRIKA 19.30 Kleopatra Michal Malátný v trojrolí a Jitka Čvančarová jako Kleopatra

STUDIO ALTA 19.30 WOW! (Slepá mapa světa) / HYBAJ HO! 2018 Spektakulární multimediální performance o nejistotách dnešního i budoucího světa

PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 a 15.00 Polaris Nová pohádka pro děti od 5 do 105 let

KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Kurt Gebauer: Umění ve veřejném prostoru

JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová groteska, báseň, obraz i noční běs

LA FABRIKA 19.30 Kleopatra Michal Malátný v trojrolí a Jitka Čvančarová jako Kleopatra

STUDIO ALTA 19.30 VerTeDance, David Zambrano, Zrní: Ceviche Tanečně-hudební improvizace s příchutí citronu, která pohladí všechny vaše smysly

Ironická skepse v Trafu

Nová výstava s názvem Metafyzické večerníčky v Trafo Gallery představuje dvojici nedávných absolventů AVU, jež spojuje smysl pro až dětskou hravost s prvky ironické potměšlosti a vnitřní neklid. Oba se zaměřují na motiv generaciálního převyprávění. Kresby, sochy a šité objekty Andreym Lédlovou spolu s obrazy Jakuba Tytykala budou k vidění v hale č. 14 Pražské tržnice do 25. října. Křest katalogu a komentovanou prohlídku můžete navštítit 16. října od 18 hodin. Na výstavu navazuje dětský workshop s Andreou Lédlovou Ušíj si svou příšeru v sobotu 6. října od 14 do 18 hodin. Veškerý materiál bude k dispozici na místě, poplatek za osobu činí 50 Kč. Reservace na emailu: klara.khine@gmail.com. ●

→ www.trafogallery.cz

Naděje lidstva v současném umění

Postoj dnešní doby k technice reflektuje od září v Galerii Kurzor sedm současných umělců. Někdo technickou racionalitu viní z převálcování přírody a ztráty smyslu lidského vztahu ke světu, někdo zase naopak vkládá do vědecko-technologických inovačních poslední naději na vyřešení globálních krizí. Pokud vám oba tyto polohy připadají stejně bezvýchodné, pak jsou tu ještě malířské techniky, techniky sebeovládání či techniky spánku. Výstavu s názvem Podmínky nemožnosti VI/VII: Technický detail si můžete prohlédnout do 25. listopadu od středy do neděle od 12 do 18 hodin v ulici Dukelských hrdinů 25A. ●

→ www.cca.fcca.cz

Nové výstavy ve Veletrzáku

Veletržní palác nabídne od 24. října čtyři nové výstavy a otevřený depozitář asijského umění přesunutý z paláce Kin-ských. Výstavní formát Schauddepot zpřístupní díla ve skleněných vitrínách a umožní trojrozměrný prostorový pohled. Relativitu dějin zpracovává výstava Pravda vitéz(vá)! Obrazy českých dějin, která se zamyslí nad proměnou obrazové prezentace událostí v průběhu staletí. Roman Štětina ve spolupráci s Miroslavem Buriánkem a chorvatským umělcem Damirem Očkem v další výstavě v rámci Moving Image Department - Desire in Language zkoumají chování jazyka, jeho vzorce jednání a schopnost vyvolat akci. Valentýna Janů osciluje mezi fyzickými předměty a textovými narativy ve svém projektu I'm sry a diváka zavádí do prostoru, ve kterém je nutné zpomalit. Poslední novinka The Stairs je oproti tomu poezíí v pohybu napasanou islandským umělcem Egillem Sæbjörnssonem. Jeho video, které vzniklo přímo pro schodiště Veletržního paláce, proměňuje prostor v arénu ovládanou náhodou a improvizací. Slavnostní vernisáž se uskuteční 23. října v 18 hodin. ●

→ www.dox.cz a www.farminthecave.com

Výtvarní géniové v kině

Zbrusu nová série dokumentárních snímků, kterou na podzim chystá společnost Aerofilms, přinese na plátna kin dramata z výtvarného světa. Cyklus s názvem Umění v kině zahají trojice filmů, které čestí diváci uvidí v premiéře. Film Hitler versus Picasso, který se bude promítat v Bio Oko 2. a 7. října, odkryje, jaké poklady skrývaly sbírky Hitlera a Göringa. V dalších měsících se můžete těšit na dokumenty o Caravaggiovi a Vincentu van Goghovi. ●

→ www.aerofilms.cz

Podzim s Farmou v jeskyni

Divadelní soubor Farma v jeskyni pod vedením režiséra a choreografa Vilama Dočolomanského našel svůj přístav v Centru DOX již dříve. Letos se toto mezinárodně oceňované laboratorium pro performery pracující na hranici žánrů fyzického, tanečního a hudebního divadla stalo rezidenčním souborem nového multifunkčního sálu DOX+. Performerů prostřednictvím tance, herectví i slovesného hudebního improvizace otevírají dialog o dosud neznámých či zamlčovaných zkušenostech a nepohodlných tématech současnosti, jako například vyloučených sociálních skupinách, patologických civilizačních jevech, problému migrace či xenofobie atd. Čtverci inscenaci Farmy v jeskyni doplní aktuálně i workshop tradičních tibetských tanců, který se uskuteční 4. října od 15.30 ve zkušebně DOX+ a je otevřený všem bez omezení věku a zkušenosti. Vstupné činí 150 a 100 Kč. ●

→ www.dox.cz a www.farminthecave.com

Hudba v podzemí

Devátý ročník Lunchmeat Festivalu, mezinárodní přehlídka progresivní elektronické hudby a novomediálního umění, letos nabídne více než dvacet pět projektů. K vrcholům letošního programu budou patřit oslavy narozenin dvou labelů, které ovlivnily britskou elektronickou scénu. Festivalový tým připravuje také výstavu v prostorách proskleného přízemního Korza Veletržního paláce, projekce bude viditelná i v zvenčí. Festival proběhne v podzemí Veletržního paláce od 4. do 6. října. ●

→ www.lunchmeatfestival.cz

Podpořte Cestu domů

Druhá říjnová sobota je světovým dnem hospicové a palliativní péče a symbolicky propojuje tato zařízení po celém světě. Domácí hospic Cesta domů pořádá při této příležitosti ve čtvrtek 11. října od 19.30 v La Fabrice benefiční koncert, na kterém vystoupí zpěvačka Barbora Poláková. Během večera představí Cesta domů i novinky svého nakladatelství a diář na příští rok. Všichni jste srdečně zváni. ●

→ www.lafabrika.cz

V ohnisku poezie

Milan Šedivý (*1977, Teplice) vystudoval učitelství na Západočeské univerzitě v Plzni, kde byl členem literárního Ason-klubu. Básně publikoval v celostátních novinách (MFD, Salon Práva, Lidové noviny), v rozhlasu i v metru. Byly také zařazeny do antologií Nejlepší české básně (2012, 2013) nebo italské antologie české poezie Rapporti di errore (2010). Vydal sbírky Po zarostlém chodníčku (2002), Sonáta pro vnitřní hlas (2005), Výběh slov (2008), V černé i v bílé (2011) a nejnověji Pod Hádovou zmijovkou (2015). Unikátní je jeho máchovská parafráze Bác! (2013), kterou publikoval pod pseudonymem Karel Hynek Brácha. Od roku 2016 se navíc může pyšnit zápisem do české Guinnessovy knihy rekordů cooby tvůrce nejdeleného palindromu (slovo nebo věta, která má stejný význam i čtená pozpátku) v českém jazyce, čítajícího 105 písmen: U kin bez Alí Baby, chýše je les ve dubu. On umotá cílum jednotu. Noho pohonů, tón dej mu, líc atomu, no ubude veseléjších i bab i lazebníků. Bohužel byl během několika měsíců jako rekordman překonán Stanislavem Tvrďkem z Prahy. Kromě psaní a čtení pozpátku se také (klasicky zleva doprava) věnuje literární publicistice, především recenzím poezie, například pro časopisy Tvar, Host či na Czechlit.cz. V časopise PLŽ (Plzeňský literární život) vedl vlastní kritickou rubriku Ve jménu Šaldovy hole. Knihu Vrchlický erotický (Paseka, 2011) doprovodil versologickou studií, je také autorem knižních předmluv a doslovů. Bydlí v Kobylisích, nicméně rád do Prahy jezdí z Teplic vlakem přes Holešovice. ●

připravuje Ivana Myšková

Holešovice takhle po ránu

K dlaždičkám,
na něž dosedá slunce,
čichá vosa.
Rozlité výpno zvučícího rána.
Stanice přímá, kolmá, svislá.
Vodováhy vagónů
tu kdosi včera přiložil
ke konkexnímu světu.
Černolícé,
do dýmu zahalené ženy
hrnou se rajblovat.
Z kyblíků šplouchají nadávky,
z dlažby stírají kapky svých mužů.
Polijí, utrou. Polijí, utrou.
Zas je to čeká. Světlo bodá,
bodá do očí.
Vosa rozhání zbytky tmy.

4+4 dny v pohybu

Dvacátý třetí ročník mezinárodního festivalu současného umění 4+4 dny v pohybu proběhne od 5. do 13. října na několika místech v Praze. Jeho centrum bude letos v opuštěném Desfourském paláci na Florenci, kde se odehraje hlavní výstavní část nazvaná Princip neurčitosti. Návštěvníci budou moci pravděpodobně naposledy zažít atmosféru paláce před plánovanou přestavbou. Na Sedmičce bude v rámci festivalu premiérově uvedena performance Barbory Kleinhamplové a Terezy Stejskalové. Dialog s názvem Plačky nad příliš dlouhým životem bude příležitostí k úvahám o stárnutí, způsobu, jakým trávíme čas, a nezamýšlených důsledcích dlouhověkosti. Představení se odehraje 6. a 13. října v kadeřnictví Tomáš Veselka v ulici Františka Křížka 12. ●

Osvěžit paměť na Stalinu

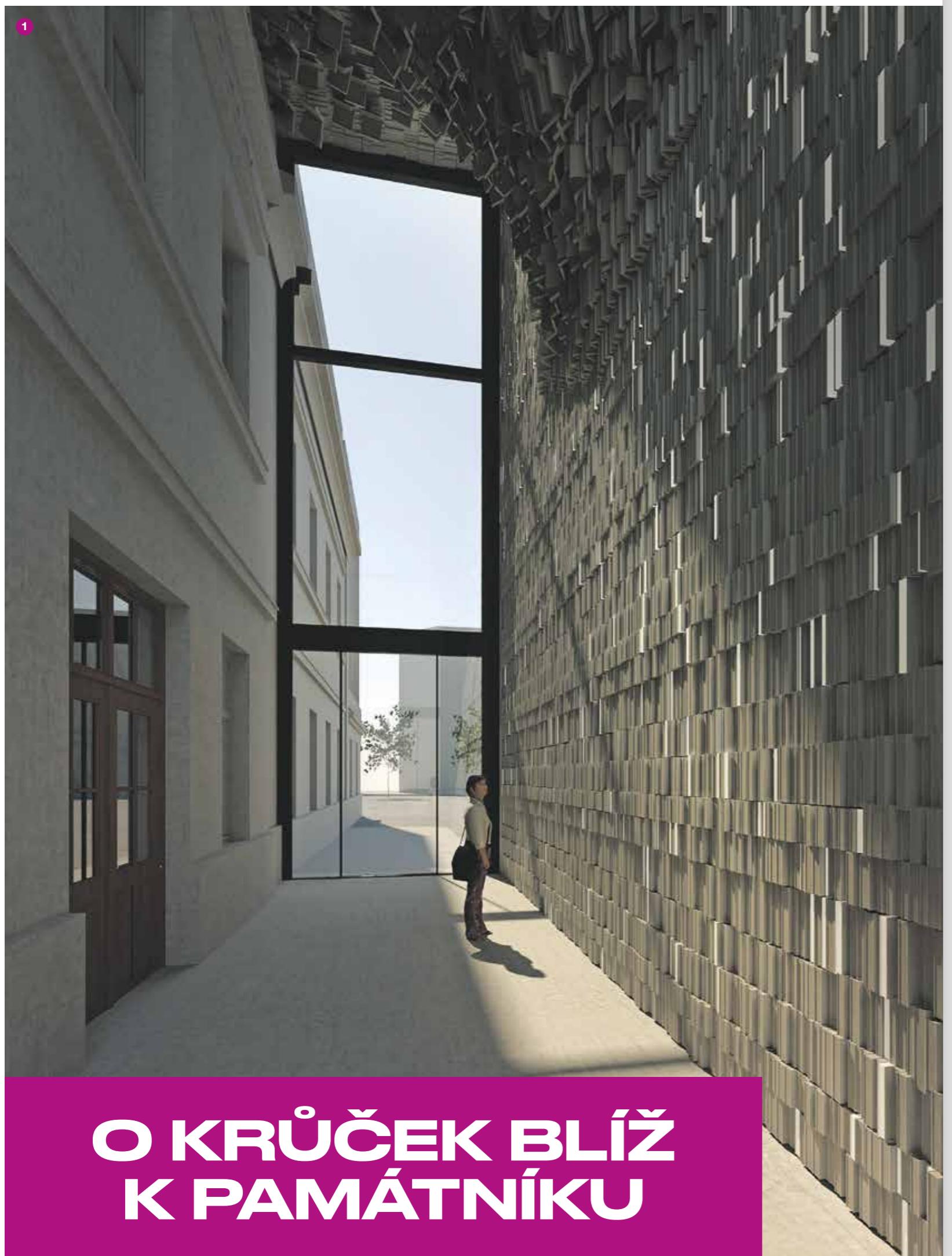
Bunkry pod bývalým Stalinovým pomníkem se na dva měsíce stanou domovem rozsáhlé audiovizuální expozice Paměť národa, jež přiblíží nejzásadnější okamžiky československé moderní historie a hlavně jejich dvou totalit. Formou krátkých videí se zde představí autentická svědec památníků ze sbírky Paměti národa, v zájtkové části čeká na návštěvníky multimediální instalace. V blízkosti metronomu pak vyrostou symbolický monument, který připomene období cenzury, nesvobody a násilného rozdělení světa. Expozice se stala i součástí letošního Signal festivalu, který rozsvítí Prahu od 11. do 14. října. Výstavu připravila organizace Post Bellum a financuje ji z veřejné sbírky, která probíhá od října 2017. Jejím cílem je vybrat prostředky na vybudování institutu paměti národa, moderního muzea totalit, které České republice stále chybí. Expozici na Stalinu můžete navštívit od 1. října do 9. prosince od 8.30 do 19 hodin každý den kromě pondělí. Vstupné je 100 Kč, pro studenty a seniory zdarma. Expozice není vhodná pro lidi s epilepsií. ●

→ www.pametnaroda.cz a www.nastalina.cz

Teenageri, nechce rodiče doma!

V sobotu 20. října od 16 hodin se v La Fabrice uskuteční první ročník festivalu Struny Teens určeného teenagerům. Jde o odnož rodinného festivalu Struny dětem v Minoru, který vznikl s úmyslem vytvořit jedinečnou hudební platformu pro dospívající mládež. Program je rozdělen do dvou bloků a nabídne nejen hudební, ale i vizuální zážitek. Zblízka se budou moci seznámit například se zpěvákem Ondřejem Rumlem, zpěvačkou kapely Mydy Rabycad Žofií Dařbujánovou, beatboxerem En.drum a dalšími muzikanty. Blok ukončí jam All Star Bandu. Následně proběhne workshop sketchingu a letteringu. Festival vyvrcholí koncertem lucemburského pianisty Francesca Tristana, který má na svém kontě již dvacet alb. ●

→ www.lafabrika.cz

O KRŮČEK BLÍŽ K PAMÁTNÍKU

Už řadu let se dokumentarista Pavel Štingl snaží přeměnit bývalé nádraží Bubny v Památník ticha - místo inspirující nejen k zamýšlení nad událostmi historie, ale i nad naší současnou identitou. Kromě pravidelného Bubnování pořádal začátkem září pod širým nebem promítání filmu Obchod na korze za doprovodu symfonického orchestru, a oslavil tak významný mezník v příběhu památníku. Oslovit se ale chystá třeba i fotbalové fanoušky.

Text – Klára Janicki Vizualizace – Památník Šoa, o. p. s.

1

Vice než dvanáct metrů vysoký prostor vstupní haly zaplní betonové knihy. „Tato abstraktní pietní knihovna má atmosféru chrámové stěny, na kterou šikmo dopadají sluneční paprsky, a vykreslují tak plně strukturu a různorodost knih připomínajících padesát tisíc životních příběhů,“ vysvětlii záměr architekti ze studia ARN.

2 3

Současná budova nádraží Praha-Bubny a čekárna, kudy procházely válečné transporty Židů do koncentračních táborů.

4

Budoucí podoba stanice Praha-Bubny, potažmo Památníku ticha, kterou navrhlo architektonické studio ARN. Pokud vše půjde dobře, měl by se památník otevřít veřejnosti již v roce 2020. Stane se tak jednou z prvních nových staveb v rozvojovém území Praha-Bubny.

Jaké bylo promítání?

Myslím, že to bylo dobré, i když vlastně docela bizarní. My jsme v tom prostoru pět let a nikdy se tam nic neděje. Zrovna v pátek ale měli skauti kousek od Vltavské bigbítový koncert a bohužel žádné dobré skutky se nekonaly. Takový je prostě folklor Prahy. Z brownfieldu se nečekaně vynořují všechny myslitelné žánry. Pak taky trochu pršelo, ale na to jsme už zvyklí. Když bylo první Bubnování, tekla voda doslova proudem. Ale nikdo neodešel. Páteční koncert jsme pojistili nákupem stovek pláštěnek (smích).

Jak se vlastně zrodil nápad přetvořit nádraží Bubny na Památník ticha?

Z mé strany to byl vlastně dluh, který jsem cítil vůči Lidicím. Pracoval jsem na koncepci tamního muzea, jež bylo otevřeno v roce 2006. Původní myšlenku vybudovat při památníku i moderní komunikační centrum se kvůli výměně ředitelů nepodařilo uskutečnit. Já si totiž myslím, že je trošku málo, aby dnes památníky sloužily jen k pokládání věnců - i když pro politiky je to samozřejmě dobrý výběh. Naopak by to měla být místa hledání, jak o těch věcech mluvit, jak o nich přemýšlet. To, že se v památníku dozvím, co se na tom místě stalo, je samozřejmě základ, ale pak by to místo také mělo inspirovat k nějakému vnitřnímu hledání - jak k tomu příběhu přistoupit, jak ho pochopit či jak jej interpretovat dětem. To se v Lidicích bohužel nepodařilo.

A tak jsem chodil po světě s tím, že bych chtěl, aby na nějakém místě, kterého se dotkla historie, taková instituce vznikla. Točil jsem jeden díl seriálu o Heydrichovi a díky tomu jsem objevil nádraží Bubny, což je místo jako dělané pro takový záměr. Nejen, že odtud bylo deportováno na 50 tisíc pražských Židů a v roce 1945 odcházeli pražští Němci v prvních divokých odsunech, ale v padesátých letech tudy také odjížděli nepřátelé režimu do lágrů - prostě nádraží jako křížovatka osudu. Pomohla nám svým způsobem i zdejší stavební uzávěra, protože nebyt jí a hospodářské krize, bůh ví, zda by ještě nádražní budova stála.

Jak velkou roli v tom všem hráje smutný osud vaší rodiny?

To je častá otázka. Nicméně moje rodina nikdy nejela v tom, že je židovská či křesťanská, ani nejela v tom, že děda z otcovy strany byl v padesátých letech perzekvovaný či že máma přežila koncentrák. O těchto věcech se prostě nemluví a začalo se o nich mluvit třeba až ve chvíli, kdy se ze školy přišlo s nějakou hloupým vtipem o Židech. Takže já to v sobě nemám a upřímně bych se tomu i bránil. Památník musí být profesionální věc a nejde si skrze něj řešit nějaký osobní problém - to bych se stal takovým urputným hledačem své vlastní pravdy.

Jak Památník ticha zamýší?

Praha potřebuje mít místo, kde se tyhle věci řeší, ale v nadčasovém

významu, kde se řeší i další velké příběhy 20. století v celku. V poslední době se obecně dynamika a hledání jazyka památníku hodně mění. Moderní památník musí mít vedle stálé expozice i nějakou neustále novou kulturní nabídku, aby se sem návštěvníci vraceli. A v se mě samozřejmě můžete zeptat, proč by tam mělo opakováno chodit, když už to samotné téma je taková hrůza... Ale podle mne tu památníku nemají být „jen“ proto, abychom si líp a líp vysvětlili, co se stalo kdysi, ale proto, abychom si vysvětlili sami sebe, věděli něco o své identitě a našich každodenních reakcích - jak chápeme politické kampaně a proč nás vždycky znovu v něčem doběhnou, jak přijímáme reklamní agresivitu, trhu, tam všude je totiž obsažená propaganda a podprahové efekty a věčně přijímat lži. Nejhorší není, že někdo lež vysloví - s tím se dnes v politice skoro počítá, ale že my ji přijmeme. I tyhle současné jevy by měl být památník schopen komunikovat. A pak jsme ale samozřejmě nutni u otázky, zda společnost takový památník chce či zdali se mu přirozeně nebráni.

Nenazrál podle vás nyní ten správný čas?

No, já jsem to zažil pouze jednou, a to v devadesátých letech. Momenálně mám pocit, že žádná krize pro nás není tak velká, abychom se vzpamatovali. Ale je možné, že přijde něco zvenčí, že se zhorší třeba bezpečnostní situace nebo se prestane dařit ekonomicky.

Ve chvíli, kdy mají lidé hlouběji do žlabu, začínají více přemýšlet.

Jak dlouho už památník žije?

Šeredně dlouho, už je to pět let, původně jsem si myslel, že za dva až tři roky to dám do kupy a zase to opustím. Ale všechno jde mnohem pomaleji. Už je to takový vlastní příběh - jak chodíme na magistrát či na ministerstva, která jsou strašně technokratická. Je neuveritelný problém do toho procesu proniknout, je to opravdu Kafka, a to ještě Kafka plus. Někdy úplně žasnu, co tam prodělávám za rétorická cvičení. A když už vám peníze přiklepnu, pak teprve narazíte, protože administrace peněz je velký problém - vládne nám administrativně-burokratický teror, založený na tom, že všichni, kdo mají čerpat nějaké peníze, jsou potenciální zloději - tak jsou stavěny všechny ty vyhlášky. Svou zodpovědnost a postižitelnost mají i úředníci a jejich plat nemá parametry hrdinů. Mají strach ze zodpovědnosti. Vyhlášky se navzájem umocňují. Úředníci potřebují na každý krok alibi, a dokud ho nemají všichni od vrátného po ministra, tak se nestane nic. Takhle nám ministerstvo kultury přidělí pět milionů na projektování, díky mu za to, ale pak trvalo skoro osm měsíců intenzivního vyjednávání, než jsme vůbec první z těch peněz začali čerpat. Nikdo nám nedá návod na to, jak který krok papírově zajistit, jen naznačí, co dělat, pak to několikrát vrátí, a když to konečně přejde přes jednoho, tak je několik

dalších v řadě, kteří to mohou vrátit... a vracejí to a mezičím jezdí na dovolenou, mají svá školení, výměny ministrů, náměstků, ředitelů... slibují liberalizace vyhlášek, protože sami tuší, že to není úplně průchodné, ale ty nepřichází... Já na to zírám a říkám si, že tohle je snad samostatné muzeum, tam by s námi snad měli chodit nějací návštěvníci, kteří by si na to kupovali lístky (smích).

Chtěl jste to někdy vzdát?

Kdybych nebyl nepovedený Blíženec, který neodchází z rozjedných projektů, a necítí se zavázán vůči lidem, kteří na to již nějakým způsobem přispěli, tak bych to asi vzdal. Již několikrát to vypadalo naprosto bezvýhodně. Předminulý ministr kultury nás dal dvakrát do rozpočtového plánu a pak jsme těsně před schválením nějakým podivným způsobem vypadli. Přitom jsme s tím už počítali a připravovali autorský tým na další kroky. Původně jsem si myslí, že budu dělat hlavně expozici muzea, ale na to jsem v objemu administrativy skoro ani nesáhl. Co mě ale nejvíce trápí, je, že nemám čas na svou normální práci dokumentaristy - tohle dělám jako brigádu, ze které nemám nic, protože prostě ani nic nezbude, ale s tím jsem do toho šel. Jenže jsem netušil, kolik netvůrčí práce tady budu muset odevzdat. Proto se své normální práci nevěnuji, jak bych měl a chtěl.

Neuvažoval jste, že byste natočili časoběrný dokument - jak vzniká v Česku památník?

To bychom asi dokázali, máme toho docela dost natočeno z toho, co všechno se dnes v Bubnech děje. Jen dotočit tyhle mé vzdechy. Ale velmi pochybuju, že by to někoho zajímalo, ono totiž to šedivé, v čem všichni žijí, nikoho moc nezájmá, zvykli jsme si to toporně přijímat. A navíc tohle všechno vysvětlit v komentáři, to bych musel být literární génium (smích). Spiš mi z toho vychází námět pro komiks, jak Česko chytá zloděje s pomocí zákonů, podle nichž defraudujete, už jen když se ráno nadechnete.

Jak daleko jste nyní na cestě k Památníku ticha?

Momentálně přebírá celý projekt památníku pod svá křídla magistrát. Konečně tak naplní své rozhodnutí projekt finančně podpořit. Je to velký úspěch, který jsme také oslavovali právě promítáním Obchodu na korze. Magistrát do památníku investuje 80 milionů korun. Aktuálně se uzavírají smlouvy mezi Správou železniční dopravní cesty, magistrátem,

jemž je budova nádraží na 99 let svěřena, a námi (Památníkem Šoa, o. p. s., pozn. red.), servisní organizaci, která bude památník provozovat. Do začátku října to snad bude hotové. V poslední fázi projednání je také změna stavebního povolení. Pokud vše půjde dobře, na jaře se začne stavět a za rok a půl poté - tedy v říjnu tomu, že v roce 2020 - bude památník otevřený. I když mám samozřejmě obavu o ohledem na současnou politickou situaci, zda vůbec bude vůle a jak to celé dopadne s tím lesem vyhlášek, které nás na prvním místě považují za zločince a nutí nás se neustále formálně obhajovat.

Je v zahraničí nějak takové místo, které naplňuje váš koncept památníku?

V zahraničí nepochybňu, většina kulturních a svým sebevědomím silných zemí je má a v každém se projevuje místní mentalita - Britové jsou velmi akurátni, pocitiví, vynáležaví v muzejním jazyku a systémově to mají velmi kvalitně založené, přestože vše nefinancuje stát. Funguje tam řada soukromých archivů. Jakousi učebnicí hledání muzejní komunikace je celý takový stát ve státě, který zastřešuje značka Imperial War Museum. To je dokonalá ukázka veřejnoprávní formy schopné samostatného vývoje. Velmi úspěšně je třeba Newseum ve Washingtonu, což je ovšem privátní instituce, reflektoující média a veřejnou komunikaci jako významnou část americké kultury. Ve Francii jsou také krásná muzea, třeba etnografické Musée du quai Branly v Paříži reaguje na multikulturalitu dnešní Francie a dobré reprezentuje i aktuální migrační krizi. Skvělé je ale třeba též muzeum Varšavského povstání na našich sousedů - tedy v zemi, která v nové době začínala na stejně startovní čáře jako my. Polsko má více kvalitních muzeí. U nás by koncept památníku jako muzea novodobé historie pomohl třeba Ústavu pro studium totalitních režimů. Vzniklo by tak přirozené centrum, které by mohlo všechna ta seriózně vybádaná fakta a valéry národní povahy komunikovat, převést do vzdělávání, do výstav, popřípadě televizních vzdělávacích tvarů. Ale to uvádí jen pro příklad, je mi jasné, že změnit zákon o ÚSTR by bylo velmi složité.

Zpět k Památníku ticha, jak bude stavba vypadat?

Nová studie pěkně splnila to, co jsme od ní čekali: budoucí podoba zachovává nádraží jako exponát a k němu přidala moderní rámcem. Samozřejmě bude strašně zajímavé,

jak ten celek bude hrát s okolím. Nikdo totiž v tuhle chvíli neví, jak budou vypadat okolní budovy, jaký tam bude odstup - tedy veřejný prostor a podobně. Je to velké dobrodružství, protože koncepce okolního města se teprve rodí.

Chcete, aby jedna z nových ulic v Bubnech nesla jméno Nicholase Wintona - kdo vlastně rozhoduje o jménech ulic?

To podléhá místopisné komisi na magistrátu. Ta ale může oficiálně pojmenovat ulici až ve chvíli, kdy je katastrálně usazená a je v mapě. My jsme však vyšli z toho, že město má svou logiku a že osa mezi Veletržní a Dělnickou existuje a jednou se stane ulici, navíc Praha pro ulici Nicolase Wintonu hledá vhodné místo. Společně s městskou částí jsme tedy navrhli, aby se nová třída, která bude procházet přímo kolem nádraží a škrát symbolicky jeho stávající kolejistě, pojmenuovala po Wintonovi. Víme pochopitelně, že děti kindertransportů jely z Wilsonova nádraží, ale odsud pak odjížděli jejich rodiče. Takže jsme od komise dostali příslib a vlastně existuje i zápis z toho jednání o našem podnětu. Při loňském Bubnování jsme tu ulici takto výtvarem označili. Na tom místě byla v Wintonova dcera Barbara, která říkala, že s nápadem souhlasí, obzvlášť pokud bude blízko nějaká příjemná kavárna, protože sir Nicolas Winton měl prý kavárny rád.

Plánujete tedy v památníku nějakou kavárnu?

Plánujeme. Chceme totiž v památníku organizovat semináře a další vzdělávací programy. S kavárnou počítáme v přízemí a já bych chtěl, aby už měla expoziční charakter. Tedy aby to byla ta kavárna, kde se mluvilo česky i německy, nějaký stylový dotyk zaniklé kulturní identity metropole. Znovu chci zdůraznit - nechceme tu suplovat ghetto Terezín ani expozici vyhlazovacího tábora, to patří Osvětimi. Naším cílem je vytvořit památník městský a vysvětlit, co se stalo s povahou města, když jej náhle opustilo 50 tisíc lidí specifické kulturní skupiny. K tématu patří i odsun pražských Němců, protože je také mementem tradičního pražského dialogu - tedy něčeho více než soužití. Hovořme třeba o vzájemném kulturním obohacení. O tom všem vypřávějí příběhy obyvatel okolních ulic a některé jsou i extrémní. Někdo prošel koncentrákem, vrátil se a protože byl z nějakých důvodů třeba sebezáchovných veden v německé matrice, byl napsán na odsunových seznamech. Takových příběhů bychom jen na Sedmice,

Spartu přejmenoval na Spartak a Slavii na Dynamo - po vzoru Moskvy. Agresivita a neonacistické projevy jsou velkým evropským problémem. Dějí se všude, ale jiné země mají pro tyto jevy nějaký preventivní program. Poselství výstavy bude: „Fandete, ale pokud přítom potřebujete hajlovat, tak berte zodpovědnost za to, co děláte a co to v minulosti přineslo.“ Mnozí totiž často ani nevědějí, k čemu se odkažují, co je skutečným obsahem těch gest.

Kdy se na výstavu můžeme vypravit?

Výstava by měla proběhnout někdy na jaře příštího roku na Letenské pláni, kde vznikne taková improvizovaná fotbalová šatna. Součástí bude i doprovodný program, který zahájíme již letos na podzim. Pro příští rok pak máme vytípované filmy, oslovili jsme divadelní skupinu Vosto 5, v Bubnech bude výstava o fotbalu v ghettu, po celé Letné budou infotabule s autentickými příběhy obyvatel různých domů, kteří kulturní a zde i sportovní dialog města vytvářeli a pak jejich stopa mizí. Chystáme i veřejné diskuze - vše je to ale zase jen o tom financování... ●

Pavel Štingl (*1960) vystudoval katedru dokumentární tvorby na FAMU v Praze. Počátkem 90. let zahájil sérii politických dokumentů ze zemí bývalého socialistického bloku, které byly oceněny na mnoha festivalech. Roku 1995 založil vlastní produkční společnost K2, kde jako producent zrealizoval několik dokumentárních cyklů a řadu rozsáhlých koprodukčních dokumentů, jež byly uvedeny na mnoha zahraničních i domácích festivalech a získaly četná ocenění. Posledních pět let se s urputností a cílevědomostí sobě vlastní věnuje vybudování Památníku ticha v Bubnech.

Více informací o památníku a bohaté kulturní nabídce najeznete na www.bubny.org

V noci z 20. na 21. srpna 1968 byli obyvatelé Prahy 7 a celého Československa zaskočeni invazí vojsk Varšavské smlouvy. Okupace „spřátelených“ armád násilně přervala demokratizační proces. Odpornobcův se v Praze 7 projevil, stejně jako jinde, především ve spontánní výrobě protiokupačních letáků či nápisů. Jako připomenutí těchto událostí přinášíme vzpomínky pamětníků a fotografie naší čtvrti z těchto dnů.

Text – Pamětníci ze Sedmičky. Rubriku připravil Stanislav J. Václavovic.
Foto – Autorem fotografií je dokumentarista, scenárista a pedagog Jan Bonák (1945–2016). V roce 1968 absolvoval katedru dokumentistiky FAMU. Svůj profesní život spojil s Českou televizi, pro kterou natočil stovky reportáží a dokumentů. Redakce děkuje za poskytnutí fotografií Petru Boňkovi.

Paměť národa slábne...

Jaro 1968 bylo výjimečné. Naděje v socialismus s lidskou tváří – důkaz a příznání toho, že dočasný socialismus zrovna lidskou tvář neměl. Bylo to období těšení se, dychtivosti, nadějí a aktivity. Dvěma slovy – pražské jaro. V této euforii jsem ani nepostřehla, že všechno nemí, jak by mělo být. O prázdninách jsem odjela na tři týdny na Univerzitu míru do belgického Huy – první možnost vystoupání na Západ. Sice s pouhými sedmi dolary a zpáteční jízdenkou v kapsce, víc povoleno nebylo. Měla jsem příslíbeno být tam na stravu a byt s tím, že si to následující prázdniny odpracuji v místní charitativní kanceláři. Byla tam mládež z celého světa, seznámila jsem se s vnučkou Alberta Schweitzera, poprvé jsem se potkala s Indy a Japonci. Belgičané měli tehdy daleko více informací než my, v belgických časopisech se mluvilo o nebezpečí okupace Československa, ale já ve své naivitě a nezkušenosti nevěřila. Zakladatel univerzity, dominikán Pere Pire mě varoval, ať se nevrácím, že u nás bude zle, a nabídl mi zaplacení studia v Belgii. Neuměla jsem si představit, že bych opustila svou tou dobou už velmi redukovanou rodinu, odmítla jsem a 20. srpna 1968 jsem se vrátila do Prahy. Tehdy se vrácel z dovolené i můj bratr, s čerstvým diplomem nastupoval do práce na nádraží Libeň dolní. I maminka ten den odnášek přijela. Doma nebyl ani kousek chleba, lednička vypnuta, prázdná. V noci jsme zaslechli dunění – to se na Ortenově náměstí (tehdy Dimitrák) přesunoval tank, mířící hlavní do oken. Zmatek, překvapení, zděšení. Copak mohli ti, co se pořád stavěli jako naši přátelé, toto udělat? No, naivní mládí. Obchody najednou zavřené, jediný kránek s potravinami někde u Argentinského lemovala dlouhá fronta. Vystála jsem krabici sušenek, takzvaných hnědáčků. Měla jsem prázdniny a vydala se do ulic. Na tancích seděli kluci v zeleném, s pohledem upřeným do neznáma, na otázkou Pačemu vy priechali, neodpovíděli. Vlastně jsem měla kliku, že jsem ty výpravy přestála ve zdraví. Nebo jsem narazila na mírnější povahy? Jeden můj pozdější kolega dopadl hůř, následky trvalého zranění si nese dodnes. Tank na náměstí tu byl několik dní. Bylo vyhlášeno stanné právo, do pěti do rána se nesmělo na ulici, kdo byl spatřen, mohl být bez výstrahy zastřelen. A můj bratr tou ranní dobou musel do práce, přecházel pustý Libeňský most směrem na Palmovek. Mobilu samozřejmě nebyly, nikdo nevěděl, jestli dosel, vzdýt tehdy jsme ani doma neměli telefon. Od stupně času si uvědomují, jak špatně na tom byli i ti ruští vojáci. Dostali rozkaz zlikvidovat revoluční. Revoluční neviděli, ale stříleli při každém pocitu vlastního ohrožení. Nedostali napít, nedostali nařídit, neměli se kde umýt, neměli kam jít na záchod. Byli ve válce. Věděli vůbec, kde jsou, kam je odveleli? Nebyly to jednoduché dny. Bortily se ideály, nastoupilo nesmírné zklamání a nevíra v lepší budoucnost. O prázdninách 1969 se mi ještě podařilo do Belgie vystoupit a tři týdny v Huy odpracovat. Až teprve potom, v roce 1969, začaly ty pravé politické čistky. Ve škole se najednou objevil spolužák, který měl sešít, do něhož zapisoval, jak se kdo v průběhu pražského jara zachoval. Uběhlo půlstoletí, vzpomínka je stále živá. Ale většina současníků už vůbec neví, že se to vůbec někdy stalo. ● Ing. Alena Houserová

Neuskutečnitelná iluze

Člověku se nechce věřit, že se to stalo už před padesáti lety. Bylo mi tehdy šestnáct, a v létě 1968 jsme se nacházel mezi prvním a druhým rokem gymnázia v Praze 7, v ulici Nad Štolou – tehdy se to ovšem ještě jmenovalo SVVS (Střední všeobecně vzdělávací škola). Součástí tehdejšího vzdělávacího procesu byla tenkrát i povinná chmelová brigáda, na kterou jsme měli odjet v posledním srpnovém týdnu. Vrátil jsem tedy devatenáctého srpna do Prahy z dovolené ve východních Čechách, zatímco rodiče se sestrou tam zůstali. Doma jsem se, nic zlého netuše, připravoval k odjezdu na brigádu.

Za úsvitu jednadvacátého se mnou začal trást můj holešovický střejda – bydleli jsme totiž dvě rodiny v rozlehlem bytě se společným vchodem. „Vstávej, jsou tady Rusové, pust si rádio!“ Vůbec jsem mu v rozespalosti neruzoměl. Moje nechápavost ale trvala jen pár okamžíků, mimofádné rozhlasové vysílání mě záhy uvedlo do reality. Co bylo dále, všichni známe.

V dopoledních hodinách už projížděli pod našimi okny v ulici U Uranie tanky, já se ovšem na doporučení svých příbuzných ven nevyléhal. Vydala se tam ovšem moje milující máma, z východních Čech jela chránit svého jediného syna. Dodnes nevím, jak si to zachraňování představovala...

Když se – pro mě nečekaně – zjivila ve dveřích, bylo na první pohled patrné, že prožila mimořádné věci. Po chvíli se trochu zklidnila a vyprávěla, jak kolem vlaku přelétávaly nízko ležící stíhačky. Jak rychlýk nedojel do centra, ale byl odkloněn na nákladové nádraží v Malešicích, o kterém do té doby neměla potuchy. Jak potom kdesi na neznámé ulici sehnala taxík a vydala se do Holešovic. Na Palmovek ji ovšem taxikář vyklopil s poznamenkou, že přes Libeňský most nejede, neboť se tam střílí. Dopachtila se tedy v hrůze přes most do Holešovic pěšky, skrze vojenské hlídky okupantů.

Ubezpečil jsem ji, že jsem naprostě v pořádku a že v naší ulici se nestřílelo.

Na ten chmel jsme nakonec skutečně odjeli, někdy na začátku září. Samotná srpnová invaze „spřátelených armád“ znamenala sice šok, ale zároveň vytvářala obrovské vzepětí národní hrdosti a sounáležitosti. To horší přišlo později, když námilovali lidé hanebně zklamali. Trvalo mi ještě nějaký čas, než jsem pochopil, že ústřední heslo pražského jara „Socialismus ano, ale s lidskou tváří“ byla od začátku jen neuskutečnitelná iluze. Vzhledem ke své tehdejší nezralosti se nestydím za to, že i já jsem naletěl. Se svými životními zkušenostmi jsem dnes ale nezvratně přesvědčen, že jakýkoliv druh „socíku“ je cesta do pekla. ● Z.H.

Setkání po dvaceti letech

Roku 1968 se odehrávalo na politické scéně pražské jaro, opět jsme se zájměm začali sledovat projekty Dubčeka, Smrkovského, Cisaře, četli Reportéra atd. Okolo naší vlasti probíhalo tou dobou cvičení „spřátelených armád“ Varšavské smlouvy a začalo se šuškat, že se jim tam nějak zalíbilo. Život však šel dál, začala doba prázdnin a dovolených. Sestra odjela s rodinou do Chorvatska pod stan. Rodiče chtěli jet navštívit příbuzné na Moravu a já s rodinou jsme jen několik dnů před 21. srpnem odjeli do Děčína, že si tam budeme užívat koupaní na místním koupališti.

21. 8. brzy ráno na nás v Děčíně zvonil soused, průvodčí z vlaku, že jede z Prahy, a řekl nám, že jsou v Praze tanky. Na Negrelliho viaduktu že po vlasti vojáci stříleli, tak se všichni schovali pod lavice. Okamžitě jsme si zapnuli televizi a sledovali vysílání, které moderovala Kamila Moučková. Doslova v přímém přenosu bylo vidět obsazení vysílače a studia vojáky.

Otec mi pak vyprávěl, že ráno 21. 8. všli z Osadní ulice na vlak na Moravu. Ony manýry, které se v Praze odebíraly, jen komentoval s tím, že se armáda zbláznila. Do vlaku nastoupili, ale cesta byla strašiplná. Železničáři totiž dělali vše pro to, aby zabránili průjezdu armádních vlaků s výzbrojí. V Brně tak rodiče vystoupili a hned se radši vydali na cestu zpět. Vlaky už nejezdily do středu Prahy, ale končily na starém nádraží v Libni. Nebylo tedy nic jiného než se do Holešovic vydat pěšky, na Libeňském mostu je uvítal tank s výhružně trčící hlavní.

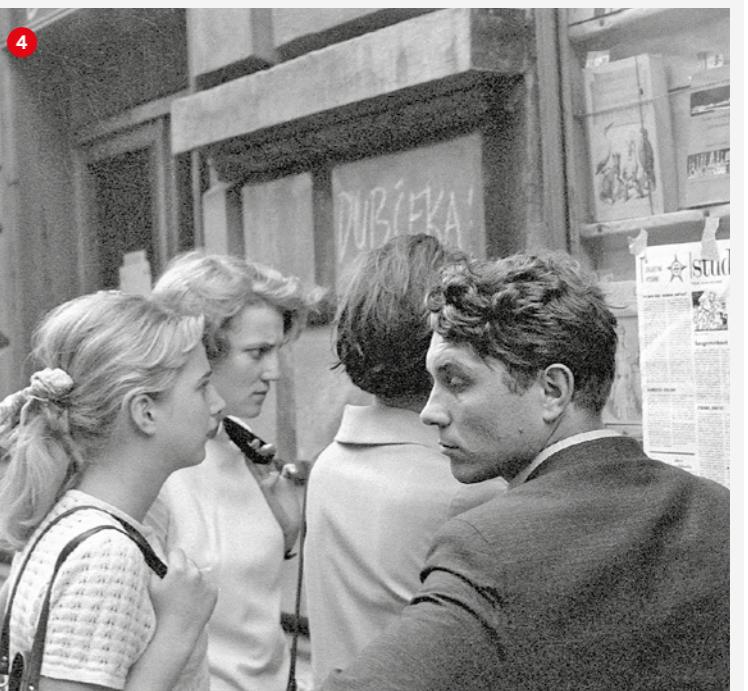
Manžel samozřejmě nevydržel v Děčíně, chtěl být v centru dění. Také jsme potřebovali vědět, co je s rodiči, protože telefonní spojení jsme neměli. Vlaky do centra Prahy stále nejezdily, končily v Roztokách, a tak se vydal pěšky do Sedlice a přes Stromovku do Holešovic. Pořídil několik fotografií z Prahy a spolu s rodiči pak přijeli za mnou do Děčína. Sestra se s rodinou z Chorvatska nevrátila, jeli poznávat svět. Odsouzeni byli v nepřítomnosti ke ztrátě občanství a majetku. Viděly jsme se až po roce 1990. ● Libuše Šedimová

1 Sovětská vojenská technika před budovou ministerstva vnitra na Letné.

2 Nápis „S Dubčekem a Svobodou za neutralitu“ a „Bez SSSR na věčné časy“ na telefonní budce na Řezáčově náměstí.

3 Scenéri lidí před tržnicí na Letenském náměstí v místech dnešního supermarketu Billa

4 Mladí lidé čtou letáky proti okupantům na třídě Obránců míru (dnes Milady Horákové).

Přes Stromovku se dá parádně dojít do zoo. Vydat se tam ale můžeš virtuálně i s touto hrou. Sežen figurky, kostku a kamaráda nebo spolužáčku, dědu, sousedku. Postav se na start a začni, vyhrává ten, kdo předvede víc zvířat!

Ilustrace – David Böhm

Malý zvěřinec

Hobulet říjen 2018

Pokud vás někdy zajímalo, kolik stojí nová vlaková výhybka, tak to díky nákladnímu vlaku, který v Holešovicích projel návštědilem v poloze stůj, víme docela přesně – 400 tisíc korun.

Parkhotel už není Parkhotel, nýbrž Mama Shelter.

Magistrát schválil přípravu studie Rohanského mostu, který by měl propojit Holešovice s Karlínem mezi ulicemi Jateční a Ursova. Hotová by měla být v polovině příštího roku.

Na Letenské pláni kroužili kolem cirkusového stanu řidiči vysokozdvížných vozíků v rámci závodu Ještěrka Cup.

V ulici Vrbenského hořel obytný karavan.

Harmonikáři u metra Vltavská hrozí seriózní konkurence. IPR totiž vypsal výběrové řízení na zpracování studie proveditelnosti nového koncertního sálu pro Prahu právě v tamním okolí.

Podnikatelskou vášeň projevil provozovatel nelegální herny v Holešovicích. Pouhých 5 hodin poté, co mu celníci zabavili 9 kvízomatů a 100 tisíc korun v hotovosti, nainstaloval 7 nových stejně tak nelegálních kvízomatů. Ty mu za pár dní celníci opět zabavili spolu s dalšími 105 tisíci korun v hotovosti.

Kriminalisté zadrželi v Holešovicích řidiče autobusu, našli u něj 50 gramů pervitinu. Test později ukázal, že řidič byl pod vlivem drog, hrozí mu až 8 let vězení.

Tunel Blanka oslavil třetí narozeniny.

V rámci projektu Sedmička jí zdravě bylo o zdravé stravě proškoleni i zaměstnanci školních jídelen.

Nejtajemnější obyvatele Stromovky – netopýry bylo možné pozorovat při romantické procházce za svitu baterek, kterou organizovaly Lesy hl. m. Prahy.

Obyvatel Prahy 7 prof. Petr Hájek se stal Architektem roku 2018. Sedmičku díky němu zdobí od letoška Dox+ a zrekonstruovaná vodárenská věž. Veliká gratulace!

Masivní únik plynu si vyžádal evakuaci 121 osob a 4 domácích zvířat z ulic U Výstaviště a Bubenská.

V noci na 11. září zmizel z garáží v Osadní ulici motocykl. Detailní podobu pachatele zachytily bezpečnostní kamery a policie po něm pátrá.

Abychom stihli Hobulet vytisknout, musí mít uzávěrku už v polovině měsíce. Proto na této stránce mohou chybět některé zprávy, které by si zveřejnění také zasloužily.

Konec ztrácení se v podchodech u Vltavské slibují právě chystané přechody mezi Bubenskou ulicí a Hlávkovým mostem.

Pražský magistrát dal zelenou proměně takzvaného Letenského kříže, tedy ulicím Veletržní, Dukelských hrdinů, Strojnická a U Výstaviště. Výsledek bychom měli spatřit snad již v roce 2022.

Opájet se vůně růží a okrasných sakur bude možné v Růžové zahradě, kterou na podzim plánuje obnovit Výstaviště. Chystá se i vybudování repliky shořelého levého křídla Průmyslového paláce.

Začátkem září proběhl v Pražské tržnici veletrh Future Port Prague, na němž řečnili kosmickí inženýři, futurologové a odborníci na umělou inteligenci a okolní prostory zaplnila elektrická auta, 3D tiskárny a superpočítače.

Na mnoha místech v Praze 7 se 15. září tradičně konaly pouliční slavnosti Zažít město jinak. Ti, které lákal spíš shopping, mohli zavítat do Průmyslového paláce, kde probíhal podzimní jarmark magazínu Ona Dnes.

Ve Stromovce amputovali stromům suché větve.

V okolí Strossmayerova náměstí se objevili neoprávnění prodejci Nového prostoru. Redakce časopisu čtenářům vzkazuje, aby Nový prostor kupovali jen od prodejců označených průkazkou a dodržujících kodex prodeje.

V Národním technickém muzeu proběhla výstava opravených koní a artefaktů z Letenského kolotoče.

Do Jirečkovy ulice se přestěhovala Aeroškola a nabízí filmové kurzy pro děti i dospělé.

Majitelé bytu nad kinem Oko vytopili kinosál. Vše se podařilo rychle odstranit, takže ještě ten samý den se už zase promítalo.

V Ovenceké ulici přibyly dvě zlaté dlažební kostky připomínající místní oběti holocaustu.

Největší periskop na světě se nachází v Praze 7, a to v komíne vodárenské věže. Obnovil se tak výhled na město, o který věž kvůli okolní výstavbě postupně přišla.

Milé čtenáry, milí čtenáři, 5. a 6. října se uskuteční komunální volby a my vám tentokrát v rubrice Hyde Park přinášíme vize hnuti a stran, které se ucházejí o váš hlas. Možnost prezen- tovat své názory dostaly všechny strany, které na Sedmičce kandidují.

PRAHA 7 SOBĚ

Naše vize je udržet a rozvíjet Prahu 7 jako jednu z nejlepších městských částí, která nabízí dobré místo pro život jak těm, kteří zde na Sedmičce žijí už dlouho, tak těm, které teprve zlákala k nastěhování. Praha 7 je jedinečné a bezpečné místo s mnoha parky a kulturním a sportovním životem. Díky své malé rozloze tvoří tak trochu malé město uprostřed velkéměsta, kde se řada lidí mezi sebou zná, zároveň je však součástí metropole a jako taková nabízí kvalitní pest्रý každodenní život. Víme, že na Prahu 7 se stále stěhuji noví lidé, zejména rodiny s dětmi, roste zde ale také počet seniorů. Naším ideálem je proto Sedmička pro všechny, kde spolu budou moci žít a potkávat se různé generace, tak jako dosud.

Praha 7 musí ve svém rozvoji myslit na všechny stejně. Dostatek míst ve školách se již zajistit podařilo, avšak s rostoucím počtem obyvatel potřeba nejen dalších školek a škol, ale také nezbytné péče o seniory, kteří mají právo na důstojně starý. Investice do školství a kultury se projeví společenstvím rodiců a spokojenou novou generací občanů Sedmičky. Investice do sociální oblasti, například do ulehčení a zpestření života seniorů, včetně těch, kteří se o ně starají, vytváří věkově rozmanité město, kde paměť nemizí, ale předává se. Tyto investice nelze vnímat jen jako peníze. Jejich důsledkem jsou spokojení vzdělaní obyvatelé, kterým není lhostejně jejich prostředí a okolí.

Cítit se bezpečně znamená cítit se doma. Bezpečnost nevzniká instalací více kamery, ale všimavostí a vzájemnou důvěrou. Zalidnění ulic obyvateli, sousedy i „přespolní“ funguje jako nejpřirozenější prevence před kriminalitou. Lídře se totiž na ulicích vzájemně „hlídají“. Předchází se tím nejen kriminalitě, ale důsledkem je samozřejmě i větší zájem o okolí. K veřejnému prostoru ovšem nepatří jen pocit bezpečí, ale také příjemné a čisté ulice a více stromů, které zajistí v parních letních měsících stín a příjemné klima. I nadále chceme pokračovat v promyšleném rozvoji a údržbě veřejných míst. To, že se nám podařilo zlepšit během uplynulého období úklid v ulicích a vydat na 400 nových stromů, je cesta, kterou jsme nastartovali proměnu Sedmičky a ve které chceme pokračovat.

Klíčem k budoucnosti každé čtvrti je smysluplný rozvoj. V uplynulých letech se podařilo nastavit pravidla zabírající nahodilým nebo příliš velkým stavbám, která podporují vznik

kvalitní architektury. Největší výzvy jsou však stále ještě před námi: hlavní rozvojové území Bubny na svou zástavbu teprve čeká a nejbližší roky rozhodnou, zda se zde podaří vybudovat kvalitní čtvrt, nebo tu převládne čistě pragmatický a komerční zájem.

Abychom mohli pokračovat v započaté práci na proměně Prahy 7 a naše společná vize se mohla uskutečnit, potřebujeme dosáhnout co nejlepšího volebního výsledku. Jen získáme-li nadpoloviční většinu křesel v zastupitelstvu, jako se nám to díky vaší důvěře podařilo v minulých volbách, budeme se moci skutečně věnovat práci pro naši městskou část a přicházet s funkčními řešeními problémů, nikoli složitě dojednávat polovičaté kompromisy. Vy, kteří jste se životem na Sedmičce spokojeni, nenechte si vztí možnost pokračovat v pozitivních změnách i další čtyři roky. Prosím, přijďte PRAHA 7 SOBĚ a nás volební program podpořit 5. a 6. října. Každý hlas může být klíčový. Nenechte o budoucnosti Prahy 7 rozhodnout ostatní!

Piráti a Zelení Praha 7

Je tomu už mnoho let, kdy náš dnešní lídr Ondřej Mirovský seděl v zastupitelstvu Prahy 7 v opozici a snil o tom, jak jednou bude mít sílu změnit Prahu 7 k lepšímu.

Tehdy ale Sedmičku válcovala koalice ODS a ČSSD, a tak se Zelení jako opoziční strana snažili alespoň zabránit těm nejhorším nešvárum tehdejšího vedení. Mezi ně patřila například ukvapená privatizace polikliniky, ale také třeba prodej pozemku pod Palácem Stromovka (dnes OC Letná) developerovi za podezrele nízkou částku. Kdybychom tehdy prodeji nezabránili, nebylo by dnes možné s developerem vyjednat zásadní změny projektu tak, aby stavba zapadala do svého okolí a nepůsobila také na oko.

Hlavním majstrškem party kolem tehdejšího starosty Ječménka z ODS měl být nákup nové radnice za více než miliardu korun. Tehdy už naštěstí došla trpělivost i aktivním občanům z Prahy 7 a utvářela se aliance s účastí Zelených a Pirátů, jejíž cílem bylo nákupu předražené radnice zabránit. Referendum se nakonec podařilo vyhlásit i přes mnohé obstrukce a soudy, které iniciovala ODS. Výsledek byl jasný, a to hlavně díky vám, občanům a občankám z Prahy 7, kteří jste k referendu přišli a hlasovali. Velmi si ceníme toho, že jste nebyli lhostejní k osudu Sedmičky a přispěli jste k její proměně v takovou čtvrt, jakou jste dnes. Tehdejší starosta Ječméněk veřejně spojil svoji kariéru s předraženou radnicí, což se mu stalo osudným. V posledních komunálních volbách už radši ani nekandidoval. A zbytek jeho party jste právem vytrestali volebním výsledkem.

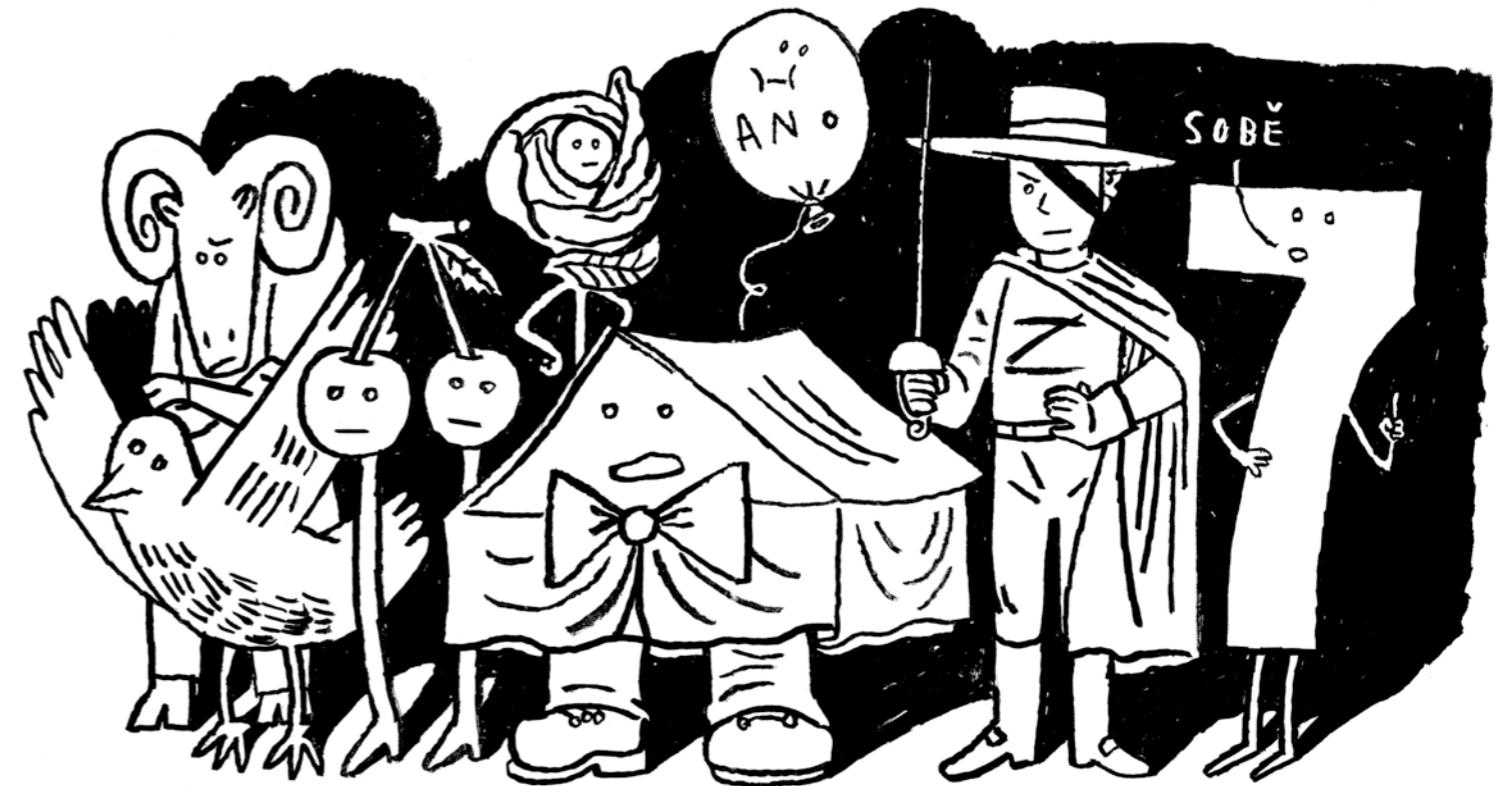
Naše koalice vám slibovala mnohá, a občas se říká, že velká očekávání mohou přinést velká zkamáni. Nově vybavená a bezbariérová poliklinika? Místo pro všechny děti ve školkách? Čisté a uklizené ulice? Více parkovacích míst? Stavba nové radnice podle výsledků referenda? Změna projektu Paláce Stromovka na normální budovu? Všechny smlouvy dohledatelně na internetu? Ano, smělých plánů jsme měli dost a jsme hrđí na

to, že se nám jich naprostou většinu podařilo splnit. Nyní jsme v polovině naší cesty a před Prahou 7 stojí ještě mnoho výzev. Zasloužíte si čtvrt, kde budou všechny zastávky tramvají bez bariér, kde budete mít dostupnou a moderní zdravotní péči. Zasloužíte si čtvrt, ve které budou mít vaše děti maximální komfort a kvalitní vzdělání ve školách a školkách. Čtvrt, kde se v létě díky vysazeným stromům, zastíněním hřišť a vodním prvkům neupečete. Zasloužíte si zrekonstruované areály holešovické tržnice a Výstaviště, propojen Dělnické s Veletržní přes nádraží Bubny. Zasloužíte si čisté a opravené chodníky. Zasloužíte si čtvrt, ve které můžete v klidu zaparkovat, ale také se bezpečně pohybovat na kole nebo pěšky. Zasloužíte si politiky, kteří budou mít na paměti, že jsou vašimi zaměstnanci, a podle toho se také budou chovat.

Pakliže si nás na příští čtyři roky znovu vyberete, bude nám ctí pro vás pracovat!

Rádi bychom tento prostor využili i k tomu, abychom poděkovali našim koaličním partnérům za vynikající spolupráci.

František Vosecký, radní pro zdravotnictví, sport, MA21 a podporu podnikání

TOP 09 a STAN - spojené síly pro Prahu 7

Praha 7 je bez debat jedna z nejzajímavějších čtvrtí v Praze. Nicméně příznejme si, že v Holešovicích, Bubenech i na Letné je pořád co zlepšovat. Minimálně 130 ha plochy na Praze 7 je nevyužitých. Mluvím především o rozkopaných dírách všude okolo nás a o jízv mezi Holešovicemi a Letnou - o území Bubny-Zátorý.

Toto území je stejně také pro všechny občany Prahy 7. Díky budoucí výstavbě tohoto území vznikne na Praze 7 místo pro dalších 20 až 30 000 obyvatel. Což je úzásné pro místní rozvoj a pro zaplnění „mrtvé zóny“ mezi Holešovicemi a Letnou nějakým životem. Nicméně nesmíme zapomínat na to, že k tomu všemu patří potřeba dostatečné infrastruktury, která musí stačit na obslužení dalších 20-30 000 obyvatel.

Jedním z mnoha problémů by mohla být například radnice. Ta původně měla stát 1 miliardu. Proti takové astronomické částce už tehdy bojoval náš lídr Jiří Hejnic. Poté, když se stal starostou Jan Čižinský, sliboval, že radnice bude stát okolo 250 mil. Už dnes jsou náklady okolo 380 milionů a podle mého hrubého odhadu se ještě věci mohou o desítky milionů prodloužit. Radnice vychází na metr čtvrtéční stejně jako „předražená“ varianta. Navíc se do ní mají sotva vejít úředníci. Jsem zvědavý, jak obsluží dalších 20-30 000 obyvatel v budoucnosti.

Zde se dostáváme k jádru věci. Cokoli, co se na Praze 7 realizuje, tak nepočítá moc s budoucností. A to já chci změnit. Na Sedmičce budou vznikat spousty nových projektů, které když se odřídí synchronizovaně a návazně s ostatními, tak je to přiležitost udělat naší čtvrt lepší.

Mluvím třeba o modernizaci tratí Praha-Kladno s odbočkou na Letňany, díky které se dostanete téměř okamžitě z Vltavské na Masarykovo nádraží (metro B) nebo na druhou

stranu přes novou vlakovou zastávku Výstaviště Holešovice na Hradčanskou (metro A). Tato trať pomůže odbavovat Prahu 7 a vytvoří důležitý dopravní uzel. Nebo třeba stavba koncertního sálu u Vltavské. Nebo oprava levého křídla Výstaviště. Nebo rekonstrukce tržnice v Holešovicích. Je toho spousta.

Všechny tyto projekty jsou jedinečná přiležitost a my chceme dbát na to, aby tato přiležitost nebyla promarněna. Každý z těchto projektů je spojen s projektem Bubny-Zátorý a je třeba je důsledně koordinovat a bavit se s investory všech projektů o sebevěnných věcech. Jedně tak může na Praze 7 všechny fungovat. Chceme z Prahy 7 vyspělou městskou část, která půjde příkladem, a ne věčné staveňství nesmyslů, kde se nedá ani zaparkovat.

Chci, aby se do budoucnosti Prahy 7 investovalo zodpovědně a vše se plánovalo na roky dopředu. Ne, aby se projídal rozpočet jako dnes a žilo se jen přítomným okamžikem. První problém, který budeme muset řešit, jestli se dostaneme do rády, je to, že Praha 7 za poslední 4 roky projedla všechny úspory na budoucnost. A takhle to prostě dál nejde!

Otto Sixtus Libal, kandidát do zastupitelstva Prahy 7 a HMP

ODS a Strana svobodných občanů

Vážení občané Prahy 7, do komunálních voleb zbývá jen několik dnů. Rádi proto využíváme příležitost seznámit s naším pohledem na rozvoj Prahy 7 i vás, s nimiž jsme neměli příležitost se osobně setkat v posledních týdnech. Sedmička je náš společný domov. Jsme rádi, pokud vzkvétá, a nelibí se nám, když nerozumně zásahy komplikují lidem život. A chceme udělat maximum pro to, aby radosti bylo víc než starosti.

Praha 7 prochází zejména v posledních deseti letech výraznou proměnou. A ještě

citelnější proměna ji čeká, až se začne rozrůstat o novou čtvrt v Bubenech-Zátořech a počet obyvatel vyskočí ze 44 na cca 70 tisíc. Je to velká příležitost, starousedlíkům by ale nezvládnutá výstavba mohla také způsobit značnou zátěž. Při plánování nové zástavby je proto zapotřebí dbát na dostatečnou občanskou vybavenost, ať jsou to nové školky a školy, lékařská zařízení, či kvalitní veřejná prostranství a parky.

Návrh metropolitního plánu počítá v oblasti holešovického nádraží se zástavou dosahující až 21 nadzemních podlaží. To považujeme za výhledem k výškové hladině okolní zástavby za nepřijatelné. Při přípravě nových obytných a administrativních komplexů je naopak třeba dbát na vznik dostatečné kapacity pro parkování, které by mohlo sloužit rezidentům i návštěvníkům.

Praha 7 se musí zasadit o to, aby ohlášená transformace Výstaviště na prostor pro relaxaci, sport a kulturu nezpůsobila zánik jeho výstavní funkce ani přesun tradiční Matějské pouty. Naopak považujeme za správné dokončit odstranění všech bariér mezi Výstavštěm a Stromovkou.

Holešovická tržnice je atraktivní především díky svému pestrému obchodnímu, kulturnímu i gastronomickému životu. Aby se tento unikátní mix podařilo zachovat, musí se Praha 7 zasadit o to, aby její rekonstrukce probíhala po etapách. Rovněž chceme, aby si Praha 7 vzala pod svá křídla některý z pavilonů, ve kterém by poskytovala prostor pro zkušebny, ateliéry, výstavy, koncerty a další kulturní a umělecké aktivity.

Praha 7 se v posledních 4 letech bohužel stala výkladní skříní zbytečných dopravních omezení. Provoz na hlavních dopravních tepnách omezuje cyklopruhy, které využívají zanedbatelný počet cyklistů. Radnice zavedla plošné omezení rychlosti a nechala zrušit desítky parkovacích míst v blízkosti přechodů. Nový systém zón placeného stání problémů

s parkováním nevyřešil a parkovací místa pro rezidenty dostatečně nechrání.

Proto považujeme za nutné rozšířit kapacity pro parkování rezidentů. Vytipujeme lokality pro výstavbu podzemních garáží, které lze financovat z příjmů ze zóny placeného stání, z finančního příspěvku magistrátu, případně také ze soukromých zdrojů. Současně chceme upravit zónu placeného stání tak, aby návštěvníci Prahy 7 na maximum využívali nové podzemní garáže na Letné, případně P+R parkoviště v dolních Holešovicích. To pomůže zvýšit počet parkovacích míst pro rezidenty, která by rovněž mohla alespoň z části nahradit zbytečné cyklopruhy. Cyklisté by měli využívat trasy s klidnější dopravou.

Pokud vás zajímají další body volebního programu, podívejte se na www.pro7naplno.cz. Děkujeme za vaši podporu.

Tomáš Bartovský, volební lídr ODS, a Jiří Kubíček, volební lídr Svobodných

ANO 2011

Vážení spoluobčané, sousedé a známí, dovolte nám malé zamýšlení nad stavem, minulostí a budoucností Prahy 7. Jako dlouholetým obyvatelům Holešovic se nám nechce příliš se vratit do historie, ale na jeden zlomový bod nelze zapomenout. Byly jím povodně v roce 2002, které postihly celou naši republiku a výrazně zasáhly též do života naší městské části. Následující roky, i když to tak z dnešního pohledu možná nevypadá, znamenaly pro Prahu 7 dost zásadní změnu. Tento stav vlastně trvá dodnes. Změnilo se toho mnoho, ať chceme nebo ne, podílely se na tom více či méně všechny předchozí politické reprezentace, které stály v čele naší radnice. Spoustu dobrých věcí se podařilo prosadit - namátkou jmenujme opravy komunikaci a parků, opravy a rekonstrukce městských nemovitostí, zachování výborného

spojení s centrem či opravy nábřeží a prostranství zasažených povodní. Ruku v ruce s tím se ovšem začal měnit i charakter Prahy 7. Mnoho starousedlíků, kteří byli po dlouhá léta našimi sousedy, se odstěhovalo, neboť bydlení v Praze 7 začalo být nad jejich možnosti – vysoké nájmy, špatné parkování a nedostupnost některých služeb je vynahly bydlet jinam. Individuální automobilová doprava se za posledních pár let stala v Praze 7 téměř nemravným souslovím a dkökoliv, kdo nechodzi aktivní jízdu na bicyklu, je „nepřítel“. Pokud se nebude chtít kulturně bavit „po sousedsku“, jak hlásá radniční propaganda, nezbude vám nic jiného než snášet párysetkání třeba i ve vaší ulici, anž vás osobně by to zajímalo. O různých akcích trvajících někdy až do pozdních nočních hodin ve Stromovce a na Štvanici, které podporuje naše radnice, ani nemluvě (pojem noční klid holt asi nem v móde). Alespoň, že zatím ještě nikdo nezakazuje procházky se psem, neřkuli nemutí pejskaře striktně chodit venčit svého miláčka do jediného oficiálního výběhu na kraji Letenských sadů – i když pozor, mili spoluobčané, i takové nápady už zazněly...

V současnosti patří Praha 7 mezi takzvané „lepší“ adresy. To ovšem neznamená, že pro všechny lepší opravdu je. Její původní letitý charakter a kolorit se postupně vytrácí. Jistě, musíme uznat, že zmizení heren aži nikdo krom patologických hráčů neoplakává, a napak v našem okolí vyrostlo mnoho hezkých kaváren a obchůdků, ale klasický „mlíčnák“ nemáme ani jeden. Množ budou oponovat – pokrok nezastaví. To samozřejmě uznáváme, ale příliš mnoho nováčků a aktivistického přístupu také není ideální řešení. Je to škoda, není-li by zpočátku dobrý nápad dotažen do konce – podoba zastávky tramvaje na Štvanici, kde kolem v bezprostřední blízkosti frčí celá magistrála, mluví sama za sebe.

A co bychom měli do budoucna hlavně udělat? Musíme začít s obnovou a budováním území bývalého nádraží Bubny. Musíme obnovit zašlou slávu Pražské tržnice a Výstaviště. Udělat z těchto výjimečných lokalit společenský a oddychový prostor pro všechny generace včetně zachování tradičních společenských a sportovních akcí. Musíme se zasadit o funkční řešení koexistence individuální, hromadné a cyklistické dopravy včetně netradičních řešení. Musíme se snažit vytvořit příjemné mikroklima pro bydlení i podnikání v každé ulici, prostranství a zákoutí. Musíme se postarat o všechny naše spoluobčany, kteří to budou potřebovat, např. byty pro mladé rodiny, matky samoživotelky a důchodce. Musíme podporovat všechny prospěšné aktivity, ať formou přímé, nebo i nejpřímé pomoci.

Byle by toho ještě spoustu, ale jedno bude pro nás všechny nejdůležitější – aby se Praha 7 stala příjemným místem pro všechny bez rozdílu věku a společenského postavení. ●
Ing. Michal Hašek a Jan Svoboda, zastupitelé za ANO 2011 v Praze 7

ČSSD

Sedmička je úžasná čtvrt plná aktivních lidí, kteří se v různých oblastech výborně prezentují a dělají spousty užitečných věcí. Je potřeba přiznat, že se Praha 7 probudila. Ale bohužel

mám pocit, že si to spousta lidí nemůže užít, protože řeší úplně základní ekonomické a sociální potíže. Speciálně zde se za poslední roky život brutálně zdražil a už není tou čtvrtí pro všechny, kde spolu žili mladí a staří, lidé z různých sociálních skupin. Sedmička se stává příliš unifikovanou pro určitý typ lidí. Chci, aby Sedmička byla živé město se vším všudy.

Jak chceme sehnat kvalitního učitele nebo zdravotní sestru, když jejich tabulkové platy nestačí ani na nájem malého bytu? Dále je důležité téma pomoci tzv. sendvičové generaci: na Praze 7 žije mnoho lidí, kteří se starají o své děti, ale mají také stárnoucí rodiče, pro něž potřebují celou řadu služeb. Často se zadlužili kvůli vlastnímu bydlení a jejich život je teď velmi dražý. Pokud zlevníme nebo zaplatíme služby pro seniory a třeba kroužky pro děti nebo školy v přírodě, hodně jim pomůžeme a dáme jejich životu perspektivu.

Pro každou skupinu obyvatel chci postupovat tak, aby měli pocit, že radnice vnímá jejich přání. Seniorům chceme ihned zavést přímou linku do nemocnice na Bulovce a zlepšit kvalitu stravování v rámci sociálních služeb. Podobně jako bylo úspěšně zavedeno obědové konto, které chceme rozširovat, bych okamžitě zřídil sociální fond městské části pro děti, jež nedostatek peněz vylučuje z party kamarádů. Chceme přispívat na školy v přírodě, sportovní a kulturní aktivity.

Praha 7 nemá klasický domov důchodců, ale můžeme po vzoru Vídne nebo Berlína prosadit, aby radnice Prahy 7 a magistrát byly skutečnými partnery developera a vymínily si ho v celém projektu Bubny-Zátor. Kromě řešení dopravní situace a domova pro seniory si nechat postavit školu a školkou a nájemní byty, které umožní mladým rodinám start do života, případně seniorům jejich větší byt někomu poskytnout a zůstat přítom na Praze 7. Nejde o vyvlastnění, ale o prověřený způsob, jak chránit zájmy lidí, kteří tu žijí a kterým se má u hlavy postavit nová čtvrt pro mnoho tisíc lidí.

Praha 7 může opravit chátrající budovy a nabídnout tam startovací byty. Může rychle opravit hřiště pro děti, přidat tam sociální zařízení, rozšířit nabídku nejrůznějších kroužků. Stejně tak dokážeme rychle zlepšit péči o seniory, pokud zorganizujeme více výletů, zajistíme lepší stravování a zdarma nabídneme kulturní a sportovní aktivity. Přede vším je ale potřeba prestat dělat dalekosáhlé koncepty a na konkrétních místech konkrétní projekty zrealizovat. A také je třeba jednat s ostatními městskými částmi a magistrátem. Přes Prahu 7 má například vést rychlodráhu na letiště a už teď je nutné si vymílit kompenzační opatření, která stát jako investor bude muset pro obyvatele Sedmičky udělat.

Úkolem číslo 1 je zvýšení kvality života pro naše občany. Musíme najít způsob, jak ulevit rodinám s dětmi a seniorům a jak jim udržet služby od lékaře po postu v dobré kvalitě. Určitě je to taky doprava a opravy chodníků a silnic, zklidnění dopravy v některých částech obvodu. V tom Praha 7 pokuhává, stejně jako ve výsadbě zeleně, kterou radnice slibovala. A je to i řešení dlouhodobě zanedbaných lokalit jako tržnice a Výstaviště. Všechno je to o manažerském přistupu a práci pro Sedmičku na plný úvazek. Pokud máte jiné funkce, můžete se snadno dostat do konfliktu zájmů. ●

PhDr. Miroslava Moučková, předsedkyně OV KSČM Praha 7
Tomas Petříček, člen OVV ČSSD Praha 7

Komunistická strana Čech a Moravy

Budeme dál prosazovat rozšířování zdravotnických a sociálních služeb pro občany z Prahy 7. Zachování polikliniky zřizované městskou částí Praha 7 patřilo k hlavním zámerům KSČM po dvě volební období. Pořádali jsme veřejnou debatu občanů i odborníků, anketu mezi obyvateli a tuto otázku jsme prosadili do referenda pořádaného v lednu roku 2013. Rozhodli jsme v něm, že polikliniku chcete ponechat. V debatách se současným vedením radnice jsme tento výsledek referenda stále připomínali. Naše důslednost pomohla. Zdravotnické zařízení nejen dál funguje, ale nedávno se přestěhovalo do nově upravených prostor v domě vlastněném městskou částí. KSČM bude bránit jakýmkoli pokusům o privatizaci polikliniky v Nemocnici Na Františku vlastněném MČ Praha 1. Navrhne zřízení dalších jeslí tak, aby maminky ze středně příjmových skupin nebyly odkázány na dražší soukromé. Seniorům citelně schází léčebna dlouhodobě nemocných na našem území. Neustoupíme z návrhu na zřízení přímého tramvajového spojení s nemocnicí na Bulovce.

V roce 2014 na návrh KSČM zavedla MČ Praha 7 jako první participativní rozpočet, kdy občané mohli přímo rozhodovat o použití části rozpočtu na vybrané projekty. Realizaci pak zajišťoval úřad MČ. Současné vedení radnice však o spoluúčast občanů na rozrovnání o penězích nestálo. Z participativního rozpočtu udělalo hru pro žáky základních škol, kterým na tyto účely přidělilo po padesáti tisících korunách na školu. Prý je tak učí demokracii. Dospělým občanům ale ekonomickou demokracii neumožní. Zatímco v jiných městských částech participativní rozpočet zavádějí, u nás spadl pod stůl. Budeme proto touto formou spoluřešování občanů znovu navrhovat.

Praha 7 musí zůstat bydlištěm pro všechny věkové a sociální skupiny. Proto budeme připomínkovat územní studii a projekty developerů v rozvojovém území Bubny-Zátor, výstavbu cenově dostupných i tzv. startovacích bytů pro mladé a menší byty pro seniory. Odstraňující příklady nových domů na okraji Prahy, kde byt 1+1 stojí přes 5 milionů korun, varují. Začít stavět se má už do čtyř let, takže tomu nelze jen nečinně přihlížet.

Chceme chránit životní prostředí, které je v Praze 7 v mnoha směrech unikátní. Úřad MČ by měl aktivně vyhledávat a likvidovat černé skládky a podněcovat větší třídění odpadů a jejich pravidelný odvoz. Navrhne umístit do ulic i kontejnery na použitý olej v uzavřených nádobách. Výzva, aby ho obyvatelé vozili do sběrných dvorů, se většinou mříjí účinkem. Chceme občany zapojit formou anket do rozdělování o využití veřejného prostoru či památkových areálů, podporujeme vyhlášení referenda o budoucí podobě holešovické tržnice. ●

PhDr. Miroslava Moučková, předsedkyně OV KSČM Praha 7

Příspěvky ani ilustrace nevyjadřují názory redakce. Ilustrace – Alexey Klyuykov

Vítání občánků

Slavnostní přívítání vašich dětí se uskuteční 4. a 11. října a 15. a 22. listopadu od 14, 14.30 a 15 hodin. Pokud máte o účast zájem, kontaktujte prosím Kristýnu Philippovou, tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz.

Oslavte to s námi

Bliží se vaše vzácné jubileum 70, 75, 80, 85 a více let? Pokud se nám ozvete, můžeme oslavit vaše životní výročí s vámi. Bude nám cti vás navštívit a poblahopřát vám. Budete v letošním roce slavit výročí 50, 55, 60 nebo i více let společného života v manželství? Rádi bychom vám projevili úctu slavnostním obřadem. Obřady se konají zpravidla v pátek od 14 hodin v obřadní síni, ale je možné si dohodnout i individuální termín. Jubilejní obřady jsou pro občany bezplatnou službou. O jubileu nás mohou informovat také rodiči příslušníci nebo přátelé. Informaci nám prosím sdělt na email: philippovak@praha7.cz nebo na tel.: 220 144 014, nebo navštívte osobně ÚMC Praha 7 (nábr. Kpt. Jaroše 1000), kancelář č. 207.

Pro majitele psích mazlíčků

Znáte správnou sazbu poplatku za vašeho pejska? Víte, kdy je poplatek splatný? Potřebné informace vám rádi sdělí na tel.: 220 144 042 nebo na emailu: bacovam@praha7.cz.

Do boje s klíněnkou

Máte ve svém vnitrobloku či předzahrádce kaštan napadený klíněnkou jírovoucovou? Jedná se o asi čtyři milimetry velkého motýlka, jehož housenky žijí na kaštanech a zanechávají za sebou závěje nahnědlého listí. Jediná obrana je listí shrabat a odvézt do spalovny, jinak klíněnka přezimuje a příští rok se vrátí v ještě větší mříži. Odbor péče o veřejný prostor pro vás připravil speciálně označené pytle na listí napadené klíněnkou, které si můžete vyzvednout zdarma na přepážkách informačních center v ulicích Milady Horákové a Dělnická. Naplněné pytle prosím nechávejte u nádob na komunální odpad, jejich odvoz zajistí Pražské služby. Více informací podá Tomáš Batěk, tel.: 770 104 933 nebo call centrum společnosti Pražské služby, ve všední den od 8 do 18 hodin, tel.: 284 091 888, email: info@psas.cz.

Blokové čištění

Ve dnech od 27. září do 16. října proběhne v ulicích Prahy 7 blokové čištění. Přesný rozpis a termíny čištění jednotlivých ulic najdete na internetových stránkách Prahy 7 či TSK. Prosíme tímto řidiče, aby dodržovali vyhrazené místo pro parkovací stání. V případě, že zabíráte chodník, nemohou tudy projet čisticí vozy, a ulici tak nemohou důkladně vycistit. Děkujeme za spolupráci. V případě zájmu lze po dobu čištění ulice využít parkování na Letenské pláni. Povolenky si můžete vyzvednout na Odboru dopravy MČ Praha 7, č. 247, kdykoliv v úředních hodinách: Po a St 7.30–18, Ut a Čt 7.30–15 a v Pá 7.30–14 hodin. S sebou vezměte občanku a velký techničák.

Linka bezpečí pro děti i dospělé

Rešíte problematické vztahy v rodině nebo problémy ve škole? Na telefonu 116 111 je všem dětem i studentům do 26 let k dispozici linka bezpečí.

V provozu je 24 hodin denně po celý rok, a to zdarma a anonymně. Konzultace jsou dostupné také přes email nebo chat na www.linkabezpeci.cz.

Dospělí mohou získat pomoc na tel.: 606 021 021 či využít email či chat na www.rodicovskalinka.cz.

Slevy se Senior kartou

Radnice organizuje Klub seniorů, který kromě jiného nabízí svým členům i slevy v partnerských kavárnách, restauracích, obchodech či službách v Praze 7. Níže uvádíme seznam partnerů, kde lze uplatnit slevu se Senior kartou. Všem zapojeným podnikatelům děkujeme. Vice informací o klubu vám sdělí Kristýna Philippová, tel.: 220 144 014, email: philippovak@praha7.cz.

Adams Barbershop

Kadeřnictví Orka

Kavelo kadeřnictví

Nehtík.cz

Václav Pražák Hair Design

Somatherapie

Studio Tana

Studio Piccolo

Květiny Holešovice

Quickwash pradelna

Café Jedna

Café Lajka

Café Letka

Cukrárna Alchymista

CrossCafe Strossmayerák

Kavárna U Hrdinů

Kantýna

Naše Touštná

Creative World</h3

jamming
malování
bez
bariér

experimentální výtvarné workshopy na Letné
nejblížší termíny: 6. 10. a 20. 10.
více na www.jamming.cz

pořádá: Barvolam, z. s. / podporují: MINISTERSTVO KULTURY ART DISTRICT

zamotaNaNit

Větej nás do dílny s prodejnou látek, kde se můžete na chvíli zašít.

- můžete vyzkoušet jednojehly, overlocky a dokonce i coverlock
- pořádáme kurzy šití pro děti a dospělé
- dětský koutek, kde v průběhu kurzu můžete zahrát hledání dětí
- v prodejně najdete velký výběr úpletů, teplákoviny a softshellu

www.facebook.com/zamotanit www.zamotanit.cz

Dobrovského 647/11,
170 00 Praha 7-Holešovice

sleva 10%
s tímto kupónem
sleva na celý nákup

RECYKLAČNÍ VÍKEND

PŘED NÁRODNÍM TECHNICKÝM MUZEEM

KDY: ve dnech 5. až 7. října 2018
KAM: do stánku ELEKTROWIN před Národní technické muzeum v Praze na Letné

Překáží vám doma starý elektrospotřebič? Možná máte doma muzejní exponát. Přineste vysloužilý spotřebič. Odměníme Vás!

www.elektrowin.cz

NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM
www.ntm.cz

Drobným dárkem odměníme majitele všech odevzdávaných elektrospotřebičů a současně bude možné uplatnit slevu ve výši 100 Kč na plné vstupné ze základního nesniženého vstupného do muzea.

Nejzajímavější a nejzachovalejší staré elektrospotřebiče mají navíc šanci stát se sběratelským muzejním kouskem. Bude jím právě ten váš?

PŘIJĎTE POTVRDIT PROMĚNU PRAHY 7

Kandidujeme díky Vašemu podpisu. Chceme pro Vás pracovat i nadále, přijďte 5.-6. října k volbám podpořit proměnu Prahy 7.

PRAHA 7 SOBĚ

Váš kříček pro svou kandidátku PRAHA 7 SOBĚ

HLASOVACÍ LÍSTEK
Pro volby do zastupitelstva ve dnech
MĚSTSKÁ ČÁST Praha 7
Do zastupitelstva městské části se voleb
PRAGA 7 SOBĚ
 1. Mgr. Jan Čižinský, 40 let, učitel, starosta Prahy 7
 2. Mgr. Hana Třeštíková, 36 let, radní, producentka filmu Šmejdí
 3. Přdr. Richard Siegel, Ph.D., vedení

JAN ČIŽINSKÝ
starosta Prahy 7,
učitel, skaut

HANA TŘEŠTÍKOVÁ
radní, producentka
filmu Šmejdí

TJ SLAVOJ Holešovice

Hledáme správce naší tělocvičny v Holešovicích.

Za úklid a provoz objektu tělocvičny nabízíme bezplatné užívání služebního 1+1.

Kontaktujte nás na telefonu **606 068 222**
nebo na info@slavojholesovice.cz

SKUTEČNÁ PIVNICE FERDINAND

se Skutečnou prodejnou minigalerií a hlavně skutečným pivem

Dukelských hrdinů 42, Praha 7 – Holešovice
PONDĚLÍ-NEDĚLE 15-23 hodin
rezervace na: karel.trsek@seznam.cz

inzerce

RYOR
česká kosmetika s dotečkem přírody

Kde vás potěší kosmetikou Ryor?

Letenská drogerie - M. Horákové 71
Natur Styl - M. Horákové 57
Drogerie Holešovice - Veletržní 13

www.ryor.cz

POHŘEBNÍ ÚSTAV HL. M. PRAHY
Přispěvková organizace hl. m. Prahy

Poskytuje kompletní služby v pohřebnictví na těchto adresách:

P - 8, Pobřežní 72, tel. č.: 222 861 120
P - 6, Národní Obrany 39, tel. č.: 233 340 227
P - 1, Staroměstské nám. 17, tel. č.: 224 826 455

www.pohrustav.cz

KOUPIME VÁŠ ČINŽOVNÍ DŮM

I SPOLUVELASTNICKÝ PODÍL

tel.: 603 247 875
e-mail: cinzovnidomy@volny.cz

JSME PŘÍMÍ ZÁJEMCI (nikoliv RK)

STUDIO ALTA

MATKY
HYSTERKY
HYBNEROVÁ
ŽENY
UBULENÉ
DĚLNICE
MILENKY
KAŠIAROVÁ
ODVÁZNÉ
DCERY
SLEPICE
NEPOCHOPENÉ
ONDROVÁ
ZOUFALE
KRÁSNÉ
MATKY
HYSTERKY
HYBNEROVÁ
ŽENY
UBULENÉ
DĚLNICE
MILENKY
KAŠIAROVÁ
ODVÁZNÉ
DCERY
SLEPICE
NEPOCHOPENÉ
ONDROVÁ
ZOUFALE
KRÁSNÉ

Petra Tejnorová a kol.:

Uhozené květinou

09.10.
10.10.
14.11.
15.11.
28.02.
01.03. DERNIÉRA!

Předprodej www.goout.cz
www.studioalta.cz
U VÝSTAVIŠTĚ 21, PRAHA 7 / HOLEŠOVICE

PRO SEDMIČKU NAPLNO

ODS PRAHA 7

SOUKROMNÍ
STRANA SOUKROMNÍ ČESKÉ REPUBLIKY

SVOBODNÍ

ODS

kandidát č.
1

Mgr. Tomáš Bartovský

kandidát na starostu MČ Praha 7

**KURZY TAIJI CHEN
NA PRAZE 7**

Proč cvičit taiji?
Léčí civilizační stressy, uvolňuje tělo a mysl, navrácí člověku jeho původní harmonii. V důsledku zlepšuje fyzickou kondici. Cudem se zlepšuje schopnost koncentrace a sebedůvky. Díky své pohybové všeobecnosti styl Chen udržuje člověka zdravého a spokojeného.

Více informací na:
www.perrunga.cz, perrunga@perrunga.cz
nebo facebooku: Zhai Hua Wushu Institute

Spojené síly pro Prahu 7

TOP 09

STAROSTOVÉ

A NEZÁVISLÍ

Je to na vás.
Přijďte 5. a 6. října
k volbám!

www.spojenapraha7.cz

PIRÁTI ZELENÍ PRAHA 7

volby 5.-6. 10.
č. 2

Pavel Tauer, Piráti
kandidát na místostarostu

radnice online

Ondřej Mirovský, Zelení
kandidát na starostu

stromy do ulic

bezpečná doprava

V tom dobrém je dobré pokračovat.